

Filipe Alexandre de Andrade Sá
Moura

Continuação do Ser:
modo de Vida

Συνέχιση της ύπαρξης:
Τρόπος ζωής

Sá Moura, Filipe Alexandre de Andrade Συνέχιση

της ύπαρξης: πρώτος ζυγός/ Filipe Moura

ISBN 978-85-7869-175

Συνέχιση της ύπαρξης: Τρόπος ζωής

Αληθινές ιστορίες του Nelson
Brás Pereira

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura

Τρόπος ζωής

Αυτό που διακηρύσσεται, με το οποίο προορίζεται... τρόπος, με άλλα λόγια είναι όλα όσα κληρονομούμε από τους προγόνους μας, τότε έχουμε την αποστολή, να αναπαράγουμε όταν φτάσουμε στην ενήλικείωση, αυτό που διακηρύσσεται από τους νόμους της κοινωνίας, όπου ζούμε σε μια δημοκρατία.

Με άλλα, όλα όσα μπορούμε να αποκτήσουμε, τη γνώση, άλλα λόγια, όλα όσα αναζητούμε όταν γνωρίζουμε τι έχουμε χτίσει.

Γιατί;

Γιατί όταν ασχολούμαστε με την κοινωνία στην οποία έχουμε εισαχθεί με τη δύναμη της λογικής, πρέπει πάντα να ζούμε με τέτοιο τρόπο ώστε να είμαστε ένα αποδεκτό ον, ώστε να μας βλέπει η ίδια η κοινωνία ως τζέντλεμαν, δεν μπορούμε να είμαστε κακοί, απλώς πιο αξιοπρεπείς από ό,τι μπορούμε να είμαστε- γι' αυτό ζούμε, ξέρουμε επίσης ότι πρέπει να υπάρχει βοήθεια μεταξύ μας.

Γιατί;

Επειδή είμαστε όντα για να υπηρετούμε ο ένας τον άλλον, γι' αυτό υπάρχει το κεκτημένο πρόβλημα, να λέω την αλήθεια όταν τα κακά είναι μεγαλύτερα για μένα.

Γιατί;

Επειδή μπορούμε να είμαστε κοινωνικό ον, αλλά μπορούμε να ζούμε σαν άγριος.

Όταν δεν μας νικούν οι ίσοι.

Αλλά πάντα υπάρχει και θα υπάρχει η αμφιβολία, η δυσπιστία που πάντα μας καταδιώκει, με την οποία διδασκόμαστε, με την οποία διδασκόμαστε, και εκεί πάμε, εφόσον είμαστε σίγουροι ότι πραγματικά εμπιστευόμαστε, τότε υπηρετούμε καλά τον εαυτό μας, γιατί κάνουμε καλό.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους αναγνώστες που μπορούν να διαβάσουν βιβλία, αυτά τα βιβλία μου, τα οποία μπορείτε να βρείτε σε οποιοδήποτε βιβλιοπωλείο, όπου μπορείτε να γοητευτείτε από τα θέματα που θέλετε να ακούσετε και να διαβάσετε την ώρα του ύπνου.

Θα είστε καλή παρέα, δεν θα διαβάσετε και δεν θα δείτε ποτέ τέτοιες αληθινές μαρτυρίες.

Όπως εκείνοι που αισθάνονται ότι έχουν αληθινή εμπειρία κάποιου που έχει κάνει λάθη, αλλά μπόρεσε να με θεραπεύσει από όλα τα δεινά που με έχουν στοιχειώσει.

Ποιο θα είναι το θέμα αυτής της έκδοσης;

Flying Reports, ίσως ένα θέμα που δεν θα είναι πολύ σοκαριστικό, δεν θέλουμε να σοκάρουμε τους αναγνώστες, αλλά οι αναφορές είναι αληθινές και διηγούνται με έναν τρόπο που βιώθηκε με έναν δροσερό τρόπο.

Επειδή έχω ζήσει μέσα στο νόμο, πιστεύοντας, φανταζόμενος χίλια και ένα πράγματα, νιώθοντας την αληθινή αίσθηση του ζωικού ενστίκτου.

Θέλουμε να νικήσουμε με τη βία, και νιώθουμε.

Έξω από το νόμο, αυτό το on που όλοι έχουμε μάθει ότι μπορεί να μας βρει και το βάρος αυτού προέρχεται από τον τρόπο που έχουμε συνηθίσει να ζούμε μαζί, γιατί παρ' όλο το κακό που μπορούμε να κάνουμε, δεν μπορεί ποτέ να θεωρηθεί κακό.

Νομίζω ότι κάθε on έχει μια μετενσάρκωση.

Η φιλοδοξία μας είναι να ζούμε με έναν τρόπο που νομίζουμε ότι είναι εύκολος, αλλά που δεν είναι εύκολος και γίνεται δύσκολος όταν πέφτουμε θύμα του νόμου και, όταν δεν έχουμε τα χρήματα να πληρώσουμε καλούς δικηγόρους, πληρώνουμε υψηλότερο τίμημα.

Γιατί;

Αν δεν μπορούμε να είμαστε αστείοι, δεν μπορούμε ούτε εμείς να είμαστε αστείοι.

Αυτή είναι η ιστορία μου, η ιστορία ενός νεαρού άνδρα, γιου Πορτογάλου πατέρα, αλλά γεννημένου στην Αφρική, που μεγάλωσε στην Pontinha μετά τον χωρισμό του πατέρα μου από τη μητέρα μου.

Από τότε, άρχισε η πραγματική μου ζωή που ήθελα να ζήσω εύκολα, και όπως έχω ήδη αναφέρει, το εύκολο μπορεί να γίνει δύσκολο.

Γιατί;

Επειδή πάντα πίστευα ότι ο νόμος μας ευνοεί όταν δείχνουμε μετάνοια. Αλλά όταν τα γεγονότα αποδεικνύονται 100%, ο νόμος, ο οποίος διέπεται από τα δικαστήρια, μπορεί να αποφανθεί μόνο για το έγκλημα.

ότι αυτό συνέβη πραγματικά, εκτός από διάφορους παράγοντες που πιθανόν θα προκαλούσαν σύγχυση στον αναγνώστη.

Γιατί;

Επειδή θα ήταν δύσκολο να μεταφέρουμε στον αναγνώστη την πραγματική αίσθηση του πόνου που προκαλεί το γεγονός ότι δεν μας συγχωρούν και ότι έχουμε την ευκαιρία να δοκιμάσουμε να διαπράξουμε ένα έγκλημα και να νιώσουμε το κακό που κάνουμε.

Όταν είμαστε εγκαταλελειμμένοι από την κοινωνία και είμαστε τα μάτια της γειτονιάς που όλοι θέλουν να κοιτάζουν.

Γιατί;

Έχετε ένα μάτι που αναζητά, το οποίο προέρχεται από ατομικές ικανότητες. Γιατί γεννιόμαστε πάντα με μια κληρονομιά προοδεύουμε στη ζωή, έτσι ώστε να μπορούμε επίσης να διδάξουμε και να μια πικρή εμπειρία ζωής, και ακόμα την πληρώνω!

Γεννήθηκα στην Αφρική και είχα τρεις αδελφές: την Elvira, την Cândida και τον São. Αυτή είναι μια καλή αρχή για μια ιστορία που θα μπορούσε να είναι λαμπρή, αλλά έτυχε να είναι μια όχι και τόσο καλή ιστορία ζωής.

Δεν αισθανόμουν ιδιαίτερη κακία προς τους άνδρες που εκτελούν αυτή τη λειτουργία, τους λεγόμενους δεσμοφύλακες, τους θεωρούσα πάντα εχθρούς, επειδή δεν ήθελα να δεχτώ ότι θα μπορούσα πραγματικά να τη γλιτώσω.

Έχω διαπράξει αρκετά εγκλήματα στην πορεία της ζωής μου.

Συνήθιζα να χρησιμοποιώ αυτόν τον όρο, ο οποίος ήταν σλανγκ, με τους οποίους ασχολούμασταν, ήταν μια μορφή σλανγκ, ή θα μπορούσαμε επίσης να χρησιμοποιήσουμε τον όρο προσανατολισμένος.

Αυτά ήταν τα μέρη ψάχναμε, και λόγω του τρόπου που ζούσαμε, ήταν πάντα οι αποβάθρες, όπου δεν υπήρχε βία ή όπου η βία δεν υπήρχε με δελεαστικό ή προκλητικό τρόπο, επειδή αισθανόμασταν πραγματικά καλά γι' αυτό που κάναμε. Στα μάτια κοινωνίας δεν φαίνεται θετικά, γιατί καμιά κοινωνία δεν το δέχεται, ότι άλλοι μπορούν να ζουν από το έγκλημα, αν δεν θεωρείται ανάγκη η κατανάλωση ουσιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να βγάλουν τα προς το ζην.

φαίνονται τρομερά άσχημα, αλλά υπάρχουν.

Και ως εκ τούτου όλοι έχουμε τα ελαττώματά μας, αλλά ως εκ τούτου πάντα το παίρνουμε άσχημα όταν δεν μας αρέσει κάτι που ήταν πάντα ανεπαίσθητο για εμάς, ως κακό, αλλά αυτό έχει μια μεγάλη εικόνα τα μέρη όπου όλοι μεγαλώνουμε, είναι τα περιβάλλοντά μας και η συμβίωση μας κάνει να θέλουμε και να έχουμε τη φιλοδοξία να ζήσουμε καλά και να είμαστε καλύτεροι από τον άλλο.

Θα γίνονταν πολλές φάρσες όπως τα παιδιά με τα οποία μεγάλωσα, αλλά ανάμεσα σε αυτά τα παιδιά υπήρχε ένα κορίτσι, πάντα μου άρεσε, από τότε που τη γνώρισα, τα γενέθλιά της ήταν την ίδια μέρα με τα δικά μου.

Πάντα μου άρεσε, από την ημέρα που τη γνώρισα, πάντα μου , έζησε πολύ μαζί μου και με τις αδελφές μου πολύ, είχαμε μια πολύ στενή σχέση, δεν ήταν έρωτας με την πρώτη , πιστεύω και θα πίστευα ότι δεν θα υπάρξει ποτέ μια γυναίκα σαν αυτή που αγάπησα, την πρώτη φορά που τη φίλησα, ένιωσα σαν πραγματικό λιοντάρι, σε όλους μας αρέσει να βλέπουμε τον εαυτό μας στη σαβάνα.

Αυτός που έχει το δικαίωμα σε μια ζωή ίση με όλους τους άνδρες, να αποκτήσει γυναίκα και να κάνει οικογένεια.

Παρόλο που αποδέχεται τον τρόπο ζωής που ζω και ότι η αγάπη έρχεται μόνο μια φορά στη ζωή, δεν αισθάνομαι σοφός, ούτε θεωρούσα ποτέ τον εαυτό μου ως τέτοιο, αλλά τους γνώρισα όλους, ενσωματώθηκαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, όλοι πρέπει να συνδεθούμε, πλήρωσα έναν μεγάλο λογαριασμό αλλά όλα αυτά επειδή ήθελα να έχω μια καλή ζωή.

Ήμουν καλός σε αυτό που έκανα, άρχισα να κάνω ληστείες, άρχισα με απλές ληστείες, έκανα μερικές ένοπλες ληστείες. Αλλά στη συνέχεια υποβαθμίστηκα με την υπερβολική κατανάλωση κοκαΐνης, ένιωθα καλά καπνίζοντας την και δεν ήθελα να την εγκαταλείψω.

Με , αλλά ποτέ δεν επιτέθηκα σε κανέναν στις ληστείες μου, αν δεν υπήρχε αντίδραση, δεν θα χρειαζόταν να χρησιμοποιήσω βία, θα έπρεπε πάντα να το μετριάσω στο δικαστήριο.

Ξέρω ότι αν περπατήσετε στη βροχή, θα βραχείτε.
ήθελαν να πάρουν τα χρήματα ή τα τιμαλφή που κουβαλούσαν.

Καθώς μεγάλωσα στην Pontinha, η Λισαβόνα ήταν πάντα διασκεδαστική για , την έβλεπα ως μια πόλη με ιστορική και πολιτιστική αξία, όπως είχα διαβάσει στα ιστορικά βιβλία.

Είδα την εξέλιξη του να έχω μια καλή ζωή, μπορώ να ζήσω μια καλή ζωή, ως τέτοια, με άλλα λόγια, ήθελα απλώς τα χρήματα, ήξερα ότι καλά, ήθελα απλώς και ένιωθα άσχημα γι' αυτό, ήθελα απλώς να ικανοποιήσω τον εθισμό μου και να νιώθω κοινωνικός, σε ένα κοινωνικό περιβάλλον, να είμαι καλά με τους ανθρώπους και να νιώθω φυσιολογικός, φυσιολογικός σε ένα κοινωνικό περιβάλλον, σε σχέσεις με τους ανθρώπους.

Ένιωθα κυρίαρχος, νόμιζα ότι ήμουν το λιοντάρι με τη χαιτή στο κεφάλι μου.

κατακτώντας την περιοχή της και κυριαρχώντας στη ζωή της. Έτσι προσέγγισα τη ζωή της συζύγου!

Λοιπόν... Είδα αυτόν τον τρόπο ζωής με θετικό τρόπο όσον αφορά τη ζημιά που θα μπορούσα να κάνω στους ανθρώπους, δεν έβλαψα ποτέ κανέναν με τρόπο που θα κατέστρεφε τους άλλους με βάνανσο τρόπο και θα τους άφηνε με τίποτα.

Εκμεταλλεύτηκα μόνο τη συγκυρία της στιγμής και το έκανα μόνο για τα χρήματα, για τη γρήγορη λύση να καπνίσω κοκαΐνη, αλλά πάντα παρέτεινα αυτό που ήταν αναπόφευκτο, δηλαδή αυτό που δεν γεννιέται με έναν άνθρωπο, ή ίσως μπορούμε ακόμη και να το κληρονομήσουμε, ότι η αιτία που μελετάμε ως άνθρωπος που πίνει αλκοόλ και καπνίζει ναρκωτικά αντιδρά στην αναπαραγωγή των γονιδίων στην κληρονομικότητα που αφήνει η συνέπεια της γονιμοποίησης.

Δεν είμαι αρκετά ειδικός για να μπορέσω να τα αποκρυπτογραφήσω όλα αυτά και να μεταφέρω αυτή την παραβολή στον αναγνώστη, όπως και να μιλάω γι' αυτό επειδή έπρεπε, αυτοί είναι τρόποι ζωής. Μερικές φορές λαμβάνονται καλά, μερικές φορές λαμβάνονται άσχημα.

Γιατί;

Διότι ο τρόπος ζωής που έχουμε μάθει, όπως ανέφερα παραπάνω, δεν είναι να ενεργούμε πάντα με κακία, αλλά να συγχωρούμε, να έχουμε καλή φήμη!

Γιατί;

Επειδή ζούμε με αυτό, με πρότυπα, ζούμε

Είναι μορφή φιλοδοξίας για να μπορείς να έχεις μια καλή ζωή.

Η σχέση ξεκίνησε όταν ήμουν 22 ετών, στο στρατό, αλλά δεν ήθελα να πάω, αλλά το έλεγε ο νόμος. Και τότε ήταν που είχα την πραγματική σχέση, το πάθος που δεν θα έχω ποτέ το ίδιο με την Χριστίνα, και εδώ ξεκίνησε η σχέση που όλοι φιλοδοξούμε, όλοι θέλουμε να βρούμε το αληθινό μας έτερον ήμισυ.

Ζούσα έντονα, ένιωθα ότι αν έλειπε από κοντά μου δεν θα ένιωθα καλά, και τότε ήταν που μάλλον εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι είχε λίγο περισσότερη δύναμη πάνω μου.

Αγαπούσα την κοπέλα, ζήλευα, αλλά δεν ήταν μια αρρωστημένη ζήλια, ήταν μια υγιής ζήλια και δεν υπήρχε πραγματική αρρωστημένη κακία σε αυτή τη ζήλια που θα μπορούσε να με οδηγήσει να αναγκάσω κάποιον να μείνει μαζί μου.

Γιατί;

Νόμιζα ότι ήμουν μόνος μου και ότι αν την έχανα θα έχανα τη γυναίκα της ζωής μου, αλλά συνέβη. Ήθελα να πάω στον κεντρικό δρόμο και εκείνη ήθελε να πάει σε μια ντισκοτέκ στο campo requeno, τσακώθήκαμε και τότε χωρίσαμε, ίσως δεν ήταν αυτό που ήθελε, ο μεγαλύτερος αδελφός της δεν αποδέχτηκε ποτέ πραγματικά τη σχέση μας. Τσακώθηκα μαζί του, αλλά ήταν πριν αρχίσω να αγαπώ την Τίνα, αλλά ήταν μια στιγμή συγκυρίας, αλλά μου άρεσε, αλλά δεν αποδεχόταν τον τρόπο μου, δεν μου το είπε ποτέ, αλλά επίσης δεν έδειξε ποτέ ότι ήταν με το μέρος μου, γνωρίζοντας ότι ήμουν με το σωστό μέρος.

Δεν πόνεσε πολύ, αλλά δεν αποδέχτηκε τη σχέση μου με την αδελφή του. Ζούσε μαζί μου μόνο λόγω του πλαισίου, ζούσαμε στην ίδια γειτονιά, οπότε διατηρούσαμε αυτή τη σχέση, αυτή με την οποία μεγαλώσαμε.

Η μητέρα της ήταν από τη Nelas, η κυρία Conceição, τον πατέρα της δεν τον ξέρω, αλλά ήταν καλός άνθρωπος, ο Raul.

Έμαθε να ζει μόνο από τη γυναίκα του, και κάποια τον ανακηρύξαμε τον εφοριακό της γειτονιάς. Ήταν παιδί, αλλά είχε ήδη αίσθηση του χρόνου, είχε ήδη σπουδάσει.

Και τότε ήταν που γρήγορα συνειδητοποίησα, παρά το νεαρό της ηλικίας, ότι έπρεπε να παλέψω για τη ζωή μου και για ό,τι είχα: πατέρα, μητέρα, σπίτι, δεν μου έλειψε ποτέ το φαγητό και δεν το έκανα ποτέ. Γιατί παρά τον χαμηλό μισθό που έπαιρνε η μητέρα μου, πλήρωνε 11 εσκούδες ενοίκιο και μόνο αυτό, ο πατέρας μου πλήρωνε μόνο το ενοίκιο, αυτό είναι όλο, αλλά ποτέ δεν μου έλειψε το φαγητό.

Ήταν λοιπόν η αρχή του τέλους, με άλλα λόγια, η αποξένωση μπορεί να οδηγήσει στη λήθη, και νομίζω ότι αυτό έμαθα, χάνοντας τον πατέρα μου σήμαινε ότι έπρεπε να αντιδράσω με τον ίδιο τρόπο που αντιδρούσε κι εκείνος.

Τον θαύμαζα ως ήρωα, ως αγωνιστή, ως γιο ταπεινών ανθρώπων. Η γιαγιά του, η Ελβίρα, ήταν εκείνη με την οποία ζούσα μέχρι τα έξι χρόνια, μέχρι να πάω σχολείο, πράγμα που συνέβη; Συνήθισα τη γιαγιά μου, αποφοίτησα, ανεξάρτητα την άμεση επίβλεψη του πατέρα μου, αλλά τότε τα μάτια μου δεν ήταν ακόμα αρκετά ανοιχτά, αλλά είχα αίσθηση του χρόνου.

Είχα επίγνωση της στιγμής.

Είναι μερικές από τις πιο αγνές ιστορίες στον κόσμο. ;

Σήμερα, ο καθένας μπορεί να αναγνωριστεί για τον τρόπο ζωής του, ανεξάρτητα από τη θέση του ή την κοινωνική του ιεραρχία.

Γ' αυτό ξεκινάμε από την ιδέα ότι κανείς δεν μπορεί να κατηγορηθεί για τίποτα χωρίς αποδείξεις.

;

Έτσι διέπονται οι νόμοι και όλοι έχουμε πρόσβαση σε αυτούς.
μην σκοτώνετε, κλέβετε ή βιάζεστε.

Αλλά μπορούμε να πάμε πίσω στην αυγή της ανθρωπότητας και τέτοια γεγονότα θα συνέβαιναν ξανά και ξανά, γιατί η ιστορία βασίζεται σε αυτό.

Είμαστε η συνέχεια, αυτή η συνέχεια που θα είναι πάντα συνεχής, αυτή που είναι προορισμένη.

Και είναι η απόλυτη βεβαιότητα ότι ζούμε για μια αιτία, δεν είμαστε η συνέχεια της παραμονής και της ύπαρξης στη Γη.

Δεν ξέρω, θα μπορούσα να διαφοροποιήσω το θέμα, αλλά θα μπορούσε να εμποδίσει την ανάγνωση του αναγνώστη, θα μπορούσε να αποσπάσει την προσοχή από την πραγματική ιστορία που συνέβη.

Αλλά αυτές είναι παραβολές που θα υπάρχουν πάντα σε όλο το βιβλίο, γιατί θα κάνουμε τις καταστάσεις που βιώθηκαν πιο συγκεκριμένες και κατανοητές.

Γιατί;

Έτσι μπορείτε να δείτε ότι όλα αυτά έγιναν μέσα σε μια κοινωνία όπου υπήρχαν πάντα υγιείς ζωές και κατανόηση, μέρος της κοινωνίας, γιατί στα μάτια των άλλων μπορεί να είμαστε ακόμα και Ιουδαίοι, αλλά υπάρχει ένα πολύ σημαντικό πράγμα στη ζωή: σπέρνουμε είναι ο καρπός που θα θερίσουμε.

Ο πατέρας μου πάντα με έβλεπε και ήθελε να με βλέπει ως βασιλιά, αλλά εγώ είμαι ο βασιλιάς, ο πολεμιστής που δεν μπορεί πάντα να νικάει και ξεκίνησα πολύ νέος.

Όταν είπα ότι αυτό που είναι εύκολο δεν είναι εύκολο, αλλά δύσκολο, αυτό είναι αποκάλεσα κυνήγι.

Αφού τη χαστούκισα στο πρόσωπο, αυτό που ένιωσα ήταν ότι την είχα χάσει, το ένιωσα πραγματικά στα μάτια μου, αργότερα προσπάθησε να τα ξαναβρεί μαζί μου, αλλά δεν το δέχτηκα και άρχισε η πραγματική ιστορία του εγκλήματος, αλλά είχα ήδη ποινικό μητρώο, ήμουν ήδη χωρισμένος όταν έκανα έξι μήνες στη στρατιωτική φυλακή στο Σανταρέμ, ήταν η στρατιωτική φυλακή.

Εκείνη την εποχή, ο Αρνάλντο είχε καταδικαστεί, οπότε η ιστορία αυτού του ατόμου ταιριάζει με το ταξίδι μου μέσα στο περιβάλλον της φυλακής. Καθώς το βιβλίο προχωράει, ο αναγνώστης θα κατανοήσει το πραγματικό κοινωνικό περιβάλλον, στην προκειμένη περίπτωση το της φυλακής.

Όλα είχαν επενδυθεί για να μπορέσω να ζήσω μια καλή ζωή, είχα ήδη χωρίσει με την Τίνα. Και τι έκανα; Δοκίμασα την τύχη μου.

Δούλεψα ακόμη και στο μετρό της Pontinha ως υπάλληλος ξυλουργού. Οι μαύροι με φοβόντουσαν, δούλεψα με μαύρους από το Πράσινο Ακρωτήριο, καλούς ανθρώπους που ήθελαν μια καλύτερη ζωή που δεν είχαν στη χώρα καταγωγής τους.

Αναζητούσαν μια καλύτερη ζωή στην Πορτογαλία, την οποία δεν μπορούσαν να έχουν στη χώρα τους, γι' αυτό και η αναζήτησή τους τους οδήγησε στη μετανάστευση από τη χώρα τους.

Ήταν ευκολότερο να αναζητήσουμε την Πορτογαλία λόγω της εγγύτητάς της.

Άρχισα να αισθάνομαι την εγγύτητα των κατοίκων του Πράσινου Ακρωτηρίου, να συναναστρέφομαι μαζί τους, τους κατοίκους του Πράσινου Ακρωτηρίου τους αποκαλούσαν κακούς επειδή έπρεπε να πολεμήσουν την ανισότητα και όταν έφτασαν εδώ στην Πορτογαλία δεν ήταν καλά αποδεκτοί, επειδή είχε γίνει ο υπερπόντιος πόλεμος και εκείνη την εποχή ήμουν ακόμα παιδί, ήμουν ένας chavalito, ξυπνούσα και τότε ήταν που άρχισα αυτό που κανείς δεν θέλει από έναν γιο, άρχισα να περιπλανιέμαι, δεν ήμουν ποτέ περιπλανώμενος, ήμουν περιπλανώμενος.

Είχα ήδη μια αντίληψη της προηγούμενης εμπειρίας μου, είδα τους γονείς μου να χωρίζουν όταν ήμουν οκτώ ετών, σπούδαζα ήδη, και ως εκ τούτου ήξερα ήδη ότι δεν θα πήγαινε πολύ καλά για μένα, ένιωσα την αναχώρηση του ανθρώπου που θεωρούσα ήρωα.

Βλέποντας αυτό το χαμένο, ακόμη και σε νεαρή ηλικία συνειδητοποίησα ότι θα έπρεπε να βοηθήσω τη μητέρα μου, αλλά αγαπούσα πραγματικά τον πατέρα μου.

Περνούσα κάθε καλοκαίρι μαζί του μέχρι τα 17. Συνέχισα αργότερα, όταν ήμουν στο στρατό, αλλά μετά άρχισα να απομακρύνομαι, πράγμα φυσικό.

Εκείνη την εποχή βρισκόταν στην Figueira da Foz στην πρακτική σχολή της υπηρεσίας μεταφορών, όπου περνούσα τις διακοπές μου μαζί του.

Ο πατέρας μου ήταν σκληρός άνθρωπος, είχε δύσκολα παιδικά χρόνια, έχασε τον πατέρα του όταν ήταν 14 ετών και ήταν φιλοδοξία της γιαγιάς μου να μεγαλώσει στη ζωή, να έχει περισσότερη υποστήριξη και περισσότερα χρήματα.

Ο πατέρας μου έλεγε ότι ο αποχαιρετισμός του ήταν ένας αποχαιρετισμός με αγάπη, ήταν αυτός που του άρεσε γιατί ήταν ένας βιαστικός αποχαιρετισμός, από τον αποχαιρετισμό, δεν θα έβλεπε ποτέ ξανά τον πατέρα του, αλλά μεγάλωσε σκληρά βοηθώντας τη μητέρα του, ήταν ο γιος που έζησε στο σπίτι της μητέρας του περισσότερο καιρό.

Έζησα με τη γιαγιά μου για έξι χρόνια, αλλά ήταν σκληρή, προερχόταν από τα χαμηλά στρώματα και μεγάλωσε σκληρά, δεν άφησε ποτέ τα παιδιά της να πεινάσουν.

Ήταν ανθρακωρύχος εκείνη την εποχή. Έψαχνε για συμφωνίες για μεταλλεύματα, αλλά δεν τα κατάφερε εκεί. Ήταν επίσης ποδηλάτης, στη συνέχεια κατατάχθηκε στο στρατό και συνέχισε την καριέρα του εκεί.

Έγινε ένας κανονικός άνθρωπος, πήγε εκεί λόγω της αναγκαιότητας της ζωής, επειδή εξασφάλισε αυτό που όλοι πρέπει να εξασφαλίσουμε, την αυτάρκεια.

Αυτό συνέβη επειδή ήταν ένας σκληρός άνθρωπος, φίλος ενός φίλου, φίλος των παιδιών του, αλλά δεν έλεγε πολλά λόγια, αλλά είχε σεβασμό και ειλικρίνεια.

Αυτό ήθελε πάντα να μου αφήσει, αλλά ήταν, νάτο, ήταν ο χωρισμός, απομακρύνθηκα λίγο, δεν συνέχισα με μια πιο εμπεριστατωμένη συνοδεία τρόπου ύπαρξης και του τρόπου ζωής, των δυσκολιών που πρέπει να ξεπεραστούν και το εμπόδιο της ζωής εξασφάλισε μια δουλειά για να εξασφαλίσει το μέλλον για να μπορέσει να τεκνοποιήσει, είναι όλα καλά παιδιά, είμαστε άξιοι να είμαστε παιδιά του, αλλά υπήρχε και μια έλλειψη κατανόησης και πίστης από την πλευρά μου, έγινα το άτακτο ον όπως είχα πει.

Το ψυχολογικό μαστίγωμα της αίσθησης μόνο με επιδείνωσε, επειδή ποτέ δεν ήμουν σε θέση να δω ότι το καλό πρέπει να ασκείται, αλλά εφόσον έλαβα το κακό μόνο μέσω του διαχωρισμού, ήμουν σε θέση να δω μόνο ότι το καλό πρέπει να ασκείται.

Το κακό ήταν στο μυαλό μου.

Και έτσι έγιναν όλα μέχρι την πράξη της καταδίκης. Από πού ξεκίνησε;

Ο χωρισμός είχε τελειώσει, και τότε άρχισα να αλλά ήταν ο τρόπος ζωής μου από το παρελθόν και εκεί ένιωθα ασφαλής από την ανησυχία της απογοήτευσης που είχα νιώσει, αλλά εκεί ορκίστηκα, με αφήνεις, δεν θα ξαναδώσω τον εαυτό μου.

Ο τρόπος ζωής μου ήταν να καταναλώνω και να κλέβω, και τότε ήταν που την έψαχνα ακόμα, και την έψαχνα αρκετές φορές, και τότε ήταν που ήθελε να με δεχτεί ξανά, δεν ξέρω, με έκανες να υποφέρω, δεν θέλω να έχω αυτό το συναίσθημα ξανά, ήταν οδυνηρό, αλλά πάντα έπρεπε να ζω και την έχω ακόμα.

Την έχω ακόμα στο πίσω μέρος του μυαλού μου και γι' αυτό πέρασα τόσα χρόνια στη φυλακή, πάντα τη σκεφτόμουν, και γι' αυτό αγαπώ τόσο πολύ αυτό το πάθος, δεν έχω ξαναζήσει κάτι παρόμοιο.

Linthó, μετά από τρεις μήνες προφυλάκισης μπήκα στη φυλακή Linthó για κατάδικους, η ιστορία μου εκεί ξεκινά με τη γενναιότητα ενός όντος που περιορίζεται από τη γενναιότητα, από αυτό που πρέπει να αντιμετωπίσουμε στον κόσμο των άλλων, αυτό που συμβαίνει είναι , καθώς ήξερα ότι ο δρόμος θα μπορούσε να είναι πολύ μακρύς στον εγκλεισμό, στράφηκα στη ζούγκλα για να τα καταφέρω, ήταν ο ευκολότερος τρόπος να αντιμετωπίσω αυτούς που διαπράττουν εγκλήματα και βρίσκονται στη φυλακή, είναι ένας κόσμος όπου βασιλεύει ο νόμος της βλακείας, και όταν έχεις να κάνεις με γαϊδούρια πρέπει να ξέρεις πώς να τα αντιμετωπίσεις, αλλά αν είσαι πολύ έξυπνος μπορεί να πέσεις, οπότε η ζωή εκεί πρέπει να οδηγηθεί όχι τόσο στη στεριά όσο στη θάλασσα, αυτή ήταν η σωτηρία μου, αυτή ήταν η μέθοδος που επέλεξα και με έκανε να νικήσω, αλλά το ξεκίνημά μου θα ήταν μακρύ και ήταν ένα προβληματικό ξεκίνημα γιατί βρέθηκα χωρίς γυναίκα, χωρίς ελευθερία, βρέθηκα παγιδευμένος, χαμένος και ήμουν νέος, σκεφτόμουν όλα όσα μπορεί να έπρεπε να γίνουν στα χρόνια που θα μπορούσα να περάσω εκεί. Τι λοιπόν; Ξεκίνησα κερδίζοντας τον σεβασμό, δεν είναι εύκολο, αν και δεν θέλω να μπω σε βίαιες συγκρούσεις, συμβαίνουν γιατί περνούν από μια ρουτίνα που αργότερα συνειδητοποίησα, τη ρουτίνα που αφού την είδα αηδίασα να ζω, ποτέ δεν πίστευα ότι οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν τόσο κακό ο ένας στον άλλον επειδή κάποιοι πουλάνε ναρκωτικά, άλλοι είναι καταναλωτές, γιατί η ζωή μέσα στη φυλακή περιστρέφεται γύρω από το μονοπώλιο των ναρκωτικών, γιατί έτσι άρχισα να καπνίζω ηρωίνη, καθώς είχα ήδη μπει στη φυλακή.

Αποφάσισα να ξεκινήσω ηρωίνη, αλλά με έναν αστείο τρόπο, κοίτα θα καπνίσω ηρωίνη, αλλά το επόμενο πράγμα που ήξερα ήταν ότι είχα κολλήσει και δεν μπορούσα να κάνω τίποτα γι' αυτό, αλλά έμαθα πώς να το κάνω, αλλά αυτό θα το πω αργότερα, έτσι η αρχή ήταν αυτή που είχε μια ζωή στη φυλακή παρά την πραγματικότητα που ξεφεύγει από τις απολαύσεις, παραιτήθηκα μόνο από την κατανάλωση ηρωίνης επειδή ήξερα ότι θα με απομακρύνει από την ιδέα να κάνω σεξ, με τάζε μια χημική ουσία που δεν με άφηνε να σκέφτομαι. Είχα πλατωνικούς έρωτες, όπως είναι θεμιτό, και είχα μεγάλους έρωτες, αλλά είναι κάτι που εγγυημένο, αλλά δεν αρκεί μόνο να το δοκιμάσεις, δεν αρκεί μόνο να θέλεις να καπνίσεις υπάρχει πάντα η πτυχή του να θέλεις να είσαι αρχηγός, να βλέπεις τους άλλους σε μια ιεραρχία να διατάζουν αυτό που ξέρεις ότι δεν , είναι επώδυνο, είναι δύσκολο να το αντέξεις, αποφάσισα να μην λυπάμαι κανέναν, γιατί ήμουν κι εγώ εκεί, πλήρωνα ένα χρέος δικαιοσύνης, αλλά ο δρόμος μου ήταν πολύ κακός, αν είχα πάρει αυτό το μάθημα νωρίτερα θα είχα κερδίσει και δεν θα είχα χάσει, γιατί θα είχα βγει στη μέση της ποινής, αλλά η εικόνα μου είχε καεί, είχα πολλές αναφορές, υπάρχει ένας απολογισμός για την περίοδο που ήμουν στη φυλακή, ήταν η αρχή του τέλους, μια σκληρή αρχή, για την οποία δεν μπορώ να μετανιώσω για τα χρόνια που κάπνιζα αυτό το ναρκωτικό, με βοήθησε να απελευθερώσω μια μεγάλη ανάγκη που όλοι νιώθουμε, είναι λογικό να έχουμε ευχαρίστηση, έχουμε την ελευθερία να κυκλοφορούμε όμορφα, σε αυτά τα χρόνια

Είχα όλες τις αγάπες που έχω χτίσει μέσα μου, αλλά αυτό θα είναι για αργότερα, τώρα θα μιλήσω για το ταξίδι που είναι μακρύ, δεν ξέρω πώς ο καθένας ξεκινάει από την είσοδο όταν είναι καταδικασμένος, που είναι να αναζητήσει την ευημερία, ακόμη και μέσα στην κλειστή ζωή, αλλά αυτό είναι υποκειμενικό, γιατί η ευημερία μας μπορεί να μην αρέσει σε αυτούς που μας κοιτάνε, μπορεί να μας δυσαρεστήσει σε πολλά σημεία, πρώτον μπορεί να είναι κλοπή, δεύτερον μπορεί να είναι δουλεία, εργασία, τρίτον μπορεί να γίνει νταντά ή νοικοκυρά με την ημέρα, υπάρχει τέτοια ποικιλία ανθρώπων στη φυλακή που δεν μπορούμε πάντα να ξέρουμε τι συμβαίνει μέσα στην ψυχή ή τι αρέσει στον καθένα, πολλοί επιλέγουν το καλό για να μην πάθουν κακό, αλλά πέρα από όλα αυτά υπάρχει ένα ακόμα πιο σημαντικό σημείο, ποτέ, μα ποτέ δεν μπορείς να αγοράσεις μια φιλία, ακόμα και αν πληρώνεται μέσα στη φυλακή, η αντιπαράθεση είναι πολύ σκληρή μέσα στη φυλακή, υπάρχουν αυτοί που δεν έχουν τίποτα, η αντιπαράθεση μέσα στη φυλακή είναι χαλαρή, χαλαρή από τη μια και δυνατή στο σύνολο, θα έδινα ένα δισεκατομμύριο ή ό,τι άλλο έπρεπε να δώσω για να γυρίσω πίσω, για να τη γλιτώσω, αλλά ήθελα να περπατήσω αυτόν το δρόμο, ήθελα να περπατήσω το δύσκολο δρόμο, ήταν ο δρόμος που πάντα αργούσα να καταλάβω, η δική μου πλευρά ήταν πιο ψυχολογική.

Από τότε, δεν βρήκα ποτέ το δρόμο για το καλό στη φυλακή, δεν πίστευα στο καλό, έβλεπα μόνο το κακό. ; Επειδή ένιωθα αghδιασμένος με τον εαυτό μου, επειδή

Στα μάτια των άλλων, δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα πιράνχα, πιράνχα είναι ένας αργκό όρος που χρησιμοποιούσαμε, που σημαίνει αυταρχικός, κάποιος που δεν θέλει να αφοσιωθεί σε κανένα σκοπό εκτός από αυτό που έχει παραιτηθεί να κάνει, ακολουθεί πάντα το μονοπάτι που οδηγεί πάντα στο θείο, η δύναμη προέρχεται από αυτό, από την πίστη της ελπίδας και της πίστης, και το κουβαλούσα πάντα μαζί μου, έχω δει δολοφονίες εκεί μέσα.

Αλλά δεν έδινα δεκάρα, και με άφησαν να ζήσω, δεν προσπάθησαν ποτέ να μου κάνουν κακό, η αλήθεια να λέγεται, και έτσι ακριβώς ξεκίνησαν όλα, ήμουν πολύ ασταθής, απρόβλεπτη, και η διευθύντρια του σχολείου με ενθάρρυνε να συνεχίσω τις σπουδές μου, αλλά το έκανα, αλλά δεν είχαν όλοι όσοι σπούδαζαν οικογενειακή υποστήριξη, εγγυημένη υποστήριξη.

Πάντα υπάρχει όταν είναι εγγυημένη με ένα νόμιμο τρόπο ζωής και να μπορείς να διεκδικήσεις τι είναι λάθος, γι' αυτό λέγεται εγγυημένη στήριξη, μέσα στο νόμο είναι αυτοί που μας δίνουν το κακό όταν μας σπρώχνει και μας χτυπάει το σύστημα, γιατί επειδή δεν έχουμε λεφτά μας σπρώχνουν σε ένα σύστημα όπου αν υπάρχουν λεφτά όλα πάνε πολύ καλά, η δικαιοσύνη λειτουργεί, γιατί αν δεν υπάρχουν χάθηκε.

Όσο κι αν πιστεύουν σε σένα, δεν μπορούν να κάνουν τίποτα για να το αλλάξουν, γιατί είναι υπάλληλοι, και πρέπει απλώς να το αναφέρουν, δεν μπορούν να δράσουν, χωρίς τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τα δικαστήρια, αν υπάρχει καταγγελία ανοίγει έρευνα, αλλά αν άνοιγαν έρευνα, εγώ πάντα ξεμπέρδευνα, γιατί ήξερα τον δρόμο μου στη φυλακή, ήξερα τους διεφθαρμένους φύλακες, αυτούς που μετέφεραν ναρκωτικά στη φυλακή, κάποιοι τη γλίτωναν, άλλοι πήγαιναν φυλακή.

Μερικούς από αυτούς τους αστυνομικούς που συνελήφθησαν τους ήξερα ήδη, ξεχώρισα και είχα ένα επεισόδιο με έναν από αυτούς, τον Αλφρέντο, ήταν άνθρωπος της νύχτας, ο βασιλιάς της νύχτας, ένας επιχειρηματίας νυχτερινών κέντρων, αυτός είναι ο πραγματικός βασιλιάς της μαφίας, του αξίζει μια καλύτερη ζωή, ήταν πρώην αστυνομικός, μόνο που πήρε το δρόμο εγκλήματος, είμαι πολύ χαρούμενος που τον αναφέρω στο βιβλίο μου γιατί έμαθα μερικά πράγματα από αυτόν, παρόλο που ήταν αστυνομικός και είχα ένα λιγότερο θετικό επεισόδιο στη ζωή μου μαζί του, προσπάθησαν να με σκοτώσουν στη φυλακή Linhό, αλλά τότε ήμουν ήδη βετεράνος, είχα κάνει πέντε χρόνια εκεί. Γνώριζα όλο το προσωπικό, και όλοι με γνώριζαν, και αυτό το επεισόδιο είχε άσχημο αντίκτυπο σε ολόκληρη τη φυλακή, στους κρατούμενους, επειδή ήμουν κίνητρο για όλους, ήμουν το παράδειγμα που έβλεπν σε μένα, για την εξασφάλιση της συνέχειας μέσα στο μοναστήρι, επειδή έπρεπε να είμαστε μέρος του.

Ήμουν εκεί, και όταν είπα παραπάνω ότι οι κάτοικοι του Πράσινου Ακρωτηρίου θα ήταν το σωματείο μου, δεν έκανα λάθος, ήταν, στην πραγματικότητα, ήθελαν να επανορθώσουν για εκείνο το επεισόδιο, προσπάθησαν να με σκοτώσουν, με κάλεσαν να είμαι ο άνθρωπος στην κεφαλή, αλλά δεν ήθελα να εκμεταλλευτώ το σωματείο κανενός, απλά τον έκανα να καταλάβει ότι το ήθελα θα ήταν νεκρός.

Αλλά από την ειρωνεία της μοίρας, τίποτα από όλα αυτά δεν συνέβη, τον χτύπησαν μόνο, δεν τον σκότωσαν, και προσπάθησε να ενισχύσει τη φιλία μου μαζί του, αλλά ήξερε μέσα του ότι δεν θα ξεχνούσε ποτέ εκείνο το επεισόδιο, τον συγχώρεσα μόνο επειδή ήταν ταπεινός και είχε ξεγελαστεί από αυτά που έλεγαν για μένα, όχι από τους φυλακισμένους, αλλά από τους δεσμοφύλακες και τη διεύθυνση της φυλακής, γιατί ήξερε ότι δεν μπορούσε να με νικήσει, θα πλήρωνε εκ των προτέρων το τίμημα του θανάτου, τον άφησα να φύγει και όταν κατάλαβα ότι ήταν ταπεινός έμαθα να τον σέβομαι και να τον αποδέχομαι, γιατί δεν θα ζούσε αν δεν τον ήθελα, αλλά δεν άξιζε τον κόπο, ήταν απλά ένα υψηλό τίμημα που έπρεπε να πληρώσει,

Με επέκριναν οι απλοί κρατούμενοι που μισούσαν τους αστυνομικούς,
Με κορόιδεψαν.

- Νέλσον, πώς τον παίρνεις αυτόν τον τύπο;

Τον αποδέχτηκα γιατί, πέρα από οτιδήποτε άλλο, ήταν επαγγελματίας, είχε αποκτήσει ισχυρούς εχθρούς στο περιβάλλον στο οποίο ζούσε, όντας αστυνομικός, είχε πολλές γνώσεις, γνώριζε ανθρώπους στην κορυφή και γνώριζε ισχυρούς ανθρώπους που θα μπορούσαν να βοηθήσουν, με είχε απειλήσει να σταματήσω να μιλάω με αυτό το άτομο δεν θα είχαν πλέον τον σεβασμό μας και τον δικό μας, αλλά τον άφησα να ζήσει, ήταν ένας από εμάς, οι κάτοικοι του Πράσινου Ακρωτηρίου που ανέφερα ήταν ο Νέλσον και ο Κάρλος, ζούσαν ακριβώς στην περιοχή όπου μεγάλωσα, ήταν ο ώμος μου για να στηριχτώ, και τα ξεσπάσματα ήρθαν αργότερα, και ήθελαν να δουν αυτόν τον να σφαγιάζεται, αλλά τον άφησα να φύγει, δεν θέλω τίποτα από αυτόν τον τύπο, ταύτα δεν έχω τίποτα εναντίον του, Και ιστορία αυτών των αδελφών, ο Κάρλος, πυροβολήθηκε από έναν πράκτορα του PSP, ποινικό μητρώο, ήταν πολύ χτυπημένος, έπαιζε σκάκι μαζί μου, ήταν "ειδικός" στο θέμα, ήξερε μόνο να παίζει για τα χρήματα, του έλεγα πάντα, δεν αξίζει τον κόπο, παίζουμε για την αγάπη της φανέλας, αλλά μέχρι τότε τα πήγαινε καλά, τον χρηματοδοτούσαν ο Μανουέλ και ο Ρομάο και ο Μπαντόνα, Αντιμετωπίζαμε ο ένας τον άλλον σαν αδέρφια, υπήρχε αλληλοβοήθεια, υπήρχαν τα πάντα μεταξύ , στο περιβάλλον όπου το έγκλημα παραμονεύει ανά πάσα στιγμή, χιλιοστό του δευτερολέπτου, υπάρχουν πολλά και μερικές φορές μπορεί να βρεθείς στη μέση και αφού το κάναμε αυτό, αποφάσισα να συνεχίσω το δρόμο μου, έκανα πολλές συνοδείες μέσα στη φυλακή, με άλλα λόγια, εξασφάλισα την ευημερία κάποιων και

για να κερδίσω το δικό μου, με άλλα λόγια, το ένα χέρι πλένει το άλλο.

Ήταν το σύνθημα, το σύνθημα της αλληλοβοήθειας, αλλά πάντα υπήρχε ο κίνδυνος να βρεθούμε σε μια κατάσταση αν μας καλούσαν να το κάνουμε, ένας φόνος συνέβη στο Λίνχό, ποτέ δεν το αμφισβήτησα αυτό, ήταν καλές μέρες και μέρες ευχαρίστησης γιατί ήμουν αποφασισμένοι να το κάνω, δεν μπορούσα να το κάνω, πάντα σκεφτόμουν τον εαυτό μου, ποτέ δεν σκεφτόμουν τους άλλους.

Όλα πήγαιναν πολύ γρήγορα, μέχρι που μεταφέρθηκα στην Κοιλάδα των Εβραίων μετά από οκτώ χρόνια στο Λίνχο, ποτέ δεν με ήθελαν ή με δέχτηκαν καλά, ήθελαν να με βλάψουν, αλλά με σεβάστηκαν, πάντα περίμεναν την απροσεξία μου, την οποία ποτέ δεν τους έδωσα. Υπήρχε μια γυναίκα που δούλευε στο νομικό τμήμα, με συμπαθούσε και τη συγχώρεσα, αλλά τη συγχώρεσα με ευχαρίστηση, η μέρα που μου έστησαν την παγίδα ήταν ακριβώς όταν ήμουν πιο δυνατός από ποτέ, δεν τους μίλησα ποτέ πολύ με τους μπάτσους, ήταν ένας κίνδυνος, ήμουν πρόθυμος να κάνω τα πάντα.

Ανεξάρτητα από τα άσχημα πράγματα που θα μπορούσαν να μου συμβούν επειδή είχα μια εκπαίδευση βασισμένη στο μέλλον και ήμουν σε θέση να ζήσω με αυτό, είναι ένας ισχυρός παράγοντας για εμάς να είμαστε έτσι, να το συνηθίσουμε και να διδαχθούμε ότι η ζωή είναι έτσι, ζούμε για να πεθάνουμε, απλά κάνουμε το θέλημα της φύσης, μας παίρνει όταν πρέπει.

αλλά όταν μεταφέρθηκα στην Εβραϊκή Κουλάδα, αλλά όλα αυτά ήταν πίσω μου, ένας νέος κύκλος ξεκίνησε, αυτός ο τρόπος ζωής μου και ο τρόπος σκέψης μου, να μην επιτρέψω κανενός είδους κακοποίησης, είχα τον χαρακτήρα μου, έβραζα σε πολύ λίγο νερό, και όταν έφτασα στην Εβραϊκή Κουλάδα, αποφάσισα να ακολουθήσω μια νέα πορεία, ήθελα να απαλλαγώ από τους εφιάλτες του παρελθόντος, αν και τους είχα, του παρελθόντος, πραγματικά δεν τους είχα, ήταν ένας απλός τρόπος να πούμε, ότι γυρίζει γύρω, γυρίζει γύρω, αλλά δεν είναι έτσι, ότι γυρίζει γύρω, γυρίζει γύρω, απλά πρέπει να αφεθείς, να αφήσεις τον εαυτό σου να παρασυρθεί στη φαντασίωση ότι είσαι πραγματικά ένα κυρίαρχο ον και ότι είσαι ο ιδιοκτήτης όλου του γαλαξία, με άλλα λόγια, όλα είναι δυσλειτουργικά και όλα είναι στημένα γι' αυτό, επειδή είναι εργοδότες και δεν ελέγχουν τους εργαζόμενους στις περιπέτειες της κλοπής τους και να μπορούν να λένε ότι είναι νομιμοποιημένο, είναι μια μορφή εξαπάτησης, μια από τις στιγμές για τις οποίες είμαι πιο περήφανος στο Linnó ήταν η κατάκτησή μου, επειδή εκτός από την εξασφάλιση του ονόματός μου στην πλατεία.

Είχα κάτι ακόμα, ήταν μια στιγμή όλα ή τίποτα χωρίς διαφυγή από τη νίκη ή το θάνατο, αυτό ήταν το σύνθημα που είχα μέσα μου, τη δύναμη να ζήσω και να μπορέσω να απολαύσω αυτό που δεν είχα όσο ήμουν κλεισμένος, ποτέ δεν χρησιμοποίησα αδικαιολόγητη βία προς τους συντρόφους μου, σχεδόν έκλαιγα με δάκρυα για το κακό που έβλεπα να ασκείται από άλλους συντρόφους που κυριαρχούσε η βία και ήταν

μπορεί να με ανάγκασαν να κάνω όλα όσα ήθελαν οι διακινητές, αλλά δεν πήρα έναν πιο δύσκολο δρόμο, παρόλο που ήμουν εθισμένος στην ηρωίνη, ορκίστηκα στον εαυτό μου ότι αν ήθελα να ζήσω στη φυλακή θα ήμουν πρόθυμος να σκοτώσω και να ζήσω αξιοπρεπώς, ώστε να μην μπορούν να με ενοχλήσουν στο τέλος, στο τέλος είναι όλες οι αντιξοότητες της στιγμής, είναι αυτό που πρέπει αντιμετωπίσουμε, αν και δεν ήθελα να δημιουργήσω εχθρούς εκεί που δεν υπήρχαν και να πορευτώ άσχημα με τον εαυτό μου, υπήρχαν εκείνοι που προσπάθησαν να μου κάνουν κακό, η διοίκηση δεν με συμπαθούσε, οπότε αυτό έκαναν, έστειλαν τους πληροφοριοδότες τους να είναι παρόντες κάθε φορά που ήμουν ανοιχτός, ώστε να είναι καλύτερα ενημερωμένοι, Είχαν ένοχη συνείδηση, αλλά ένα πράγμα μου τράβηξε την προσοχή και με έκανε να αλλάξω, στηρίχτηκα πολύ στους δασκάλους που είχα, ένιωσα πλατωνική αγάπη για κάποιους από αυτούς, και τότε ήταν που πήγαινε καλά, αλλά μετά το καράβι αναποδογύρισε, με πήραν και με έβαλαν σε μια εβραϊκή κοιλάδα, ήταν δύσκολο μετά από οκτώ χρόνια στο Λινχό, άφησα πίσω μου μια τεράστια ιστορία στη φυλακή, γιατί τους ήξερα όλους και με ήξεραν και γι' αυτό ποτέ δεν ήθελαν να με τιμωρήσουν 100%, τιμωρούμουν με πειθαρχικές ποινές, άλλες για επιθετικότητα και άλλες για λεκτική επιθετικότητα εναντίον των φρουρών και έτσι συνειδητοποίησα ότι είχα να κάνω πραγματικά με μια μαφία που έμοιαζε περισσότερο με μαφία.

Έπαιζα πολύ μπάλα, για τη διασκέδασή μου, στην πραγματικότητα έπαιζα ό,τι υπήρχε για να παίξω, έπαιζα το μεγαλύτερο ατού που θα μπορούσες ποτέ να , Άσσοι μπαστούνι, κάποιοι μου είπαν ότι θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω ότι θα ήμουν άτυχος με αυτό το χαρτί, και μου είπαν ότι θα μπορούσα να είμαι άτυχος με αυτό το χαρτί, οι καιροί αλλάζουν και τότε ήταν που άρχισα να συνειδητοποιώ ότι η ζωή δεν είναι μέσα στη φυλακή, αλλά έξω, αλλά ποτέ δεν ήθελα να το εσωτερικεύσω, αλλά ήξερα ότι αυτό ήταν το δυνατό μου σημείο, ξεκίνησε μια δραματική ιστορία που κατέληξε σε φόνο, υπήρχαν τρία αδέλφια και όλοι έκαναν χρήση ηρωίνης και η ηρωίνη γι' αυτούς ήταν η ανάγκη στιγμής, με άλλα λόγια, ήταν εξαρτημένοι από αυτήν, ήταν ναρκομανείς,

Αλλά βαθιά μέσα τους, ήταν ταπεινοί άνθρωποι, είχαν καλή καρδιά, γιατί έπρεπε να βοηθηθούν γιατί στη ζωή που ζούσαν, και που ζούσα κι εγώ, ήταν μια σκληρή ζωή, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν και σκλαβιά, λόγω του γινόταν η ζωή, κάθε μέρα έπρεπε να καπνίζουμε αλλιώς θα είχαμε πονοκέφαλο.

Αλλά όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα ενός τρόπου ζωής, αυτού που κινεί την υπόθεση, γιατί έχω γράψει ακόμα και ποίηση γι' αυτά.

Όλοι τους μου ζητούσαν ένα ποίημα, είτε για να γράψουν στην κοπέλα τους είτε οτιδήποτε άλλο, πάντα ζητούσαν ένα ποίημα, αλλά έχασα τον εαυτό μου και ήταν την εποχή της κατανάλωσης που υιοθέτησα αυτόν τον τρόπο ζωής, ξέρω τι ξέρω και δεν είμαι πρόθυμος να διδάξω κανέναν γιατί είχα την εμπειρία να το κάνω στο παρελθόν, με έκανε ήρωα κάποιον που ήταν στα σκουπίδια και κατάφερε να σηκωθεί.

Όλα κατέληγαν σε αυτό, στον τρόπο που το βιώσαμε, στον τρόπο που ζούσαμε, στον τρόπο που έπρεπε να βρούμε τα ναρκωτικά για να καπνίσουμε, γιατί αν μου τα πρόσφεραν και μου τα έδιναν δεν θα τα αγοράζα, έγινα νταβατζής για τους εμπόρους, για να πουλήσουν έπρεπε να μου εγγυηθούν το καθημερινό μου μεθύσι, Τότε ήταν που έγινα νταβατζής για τους εμπόρους, μου έδωσαν το παρατσούκλι μου γι' αυτό, όλοι ήθελαν να με βοηθήσουν, μου έδιναν ναρκωτικά για να τα πουλήσω και τα κατανάλωνα, είχα τη μεγαλύτερη αναψυχή που μπορεί να έχει ένας τοξικομανής, να είναι εθισμένος στα ναρκωτικά για να καπνίσει.

Αλλά ήμουν γνωστός για το αθλητικό μου πνεύμα, για την πρακτική μου στην προπόνηση, γιατί προπονούνταν κάθε μέρα και αυτό μπερδεύει τους ανθρώπους που με έβλεπαν και με κοίταζαν, είχαν πάντα μια παράνοια, την παράνοια που έχω ήδη αναφέρει σε αυτό το βιβλίο, τη δυσπιστία που είναι αμφίβολη, όταν κάνουμε το κακό ανησυχούμε πάντα, θα μου συμβεί το κακό;

Εύλικρινά, συνήθισα σε αυτόν τον τρόπο ζωής και ήταν δύσκολο για μένα να ενταχθώ στο κοινωνικό περιβάλλον μετά τη φυλακή, επειδή είναι ένα περιβάλλον που γνωρίζουμε, είναι ένας πολύ μικρός χώρος όπου η καθημερινή αλληλεπίδραση μας οδηγεί στο να γνωριστούμε μεταξύ μας, αλλά σωματικά.

Όλοι θέλουμε να είμαστε επικεφαλής γιατί νομίζουμε ότι είναι δικαίωμά μας να θέλουμε να κατακτήσουμε έναν χώρο που μας δίνει αυτοπεποίθηση, να εισαχθούμε σε ένα περιβάλλον όπου πάντα αντιμετωπίζουμε τον φόβο, αλλά δεν είναι φόβος, είναι απλά καθησυχασμός, μπορούμε να ξεπεράσουμε την κατάσταση γνωρίζοντας πώς να είμαστε, γνωρίζοντας πώς να μιλάμε, γνωρίζοντας πώς να είμαστε στην πιο σκοτεινή επιχείρηση που μπορείτε να σκεφτείτε, στον κόσμο των ναρκωτικών, είναι πολύ μεγάλος είναι τεράστιος και είναι πάρα πολύ μεγάλος, όλα όσα μπορείτε να σκεφτείτε όταν μιλάτε για έγκλημα, άρα όλα όσα μπορείτε να σκεφτείτε στις επιχειρήσεις που δεν εξυπηρετούν το κέρδος, Στην προκειμένη περίπτωση, κλοπή, λαθρεμπόριο, με άλλα λόγια, δύσκολες κατηγορίες, δύσκολα πράγματα, περιλαμβάνει επίσης εκμετάλλευση όταν υπάρχει μια χρόνια εξάρτηση στην οποία οι ίδιοι οι άνθρωποι ξέρουν ότι δεν έχουν διέξοδο, τους πτοεί ο παράγοντας της εξάρτησης, τους διατάζει, τους υποτάσσει, για να αποσπάσουν χρήματα από τις οικογένειές τους που νιώθουν τον πόνο να βλέπουν ένα αγκυρωμένο τους πρόσωπο σε μια κατάσταση όπου δεν είναι σε θέση να βγάλουν τα προς το ζην.

γιος που είναι εθισμένος στην ηρωίνη και θεωρεί ότι ό,τι μπορεί να χαθεί από άποψη ανθρωπίνης, με άλλα λόγια, να χάσουμε όλες αξίες της ανατροφής που είχαμε για να είμαστε κάποιος στη ζωή, να ζούμε με τον τρόπο που μας έμαθαν να ζούμε, γιατί αυτές είναι οι αξίες που έχουμε συνηθίσει να τιμούμε από άποψη κοινωνικής τάξης και ηθικών αξιών, τις οποίες μας άφησαν οι γονείς μας και τις οποίες θα διακηρύσσουμε όσα παιδιά κι, αυτή είναι η ανατροφή που θα διδάσκουμε ότι είναι πάντα η παράταση της ζωής.

Είναι γραμμένο στη Βίβλο ότι γεννιόμαστε για να τεκνοποιούμε, αλλά μπορούμε επίσης να διαβάσουμε στη Βίβλο ότι ο Κάιν σκότωσε τον Άβελ, τον αδελφό του, αλλά ευλογήθηκε και συγχωρήθηκε, παραπλανήθηκε. Συμβαίνει μερικές φορές στη ζωή να οδηγούμαστε σε λάθος, το μοιραίο, αυτό που είναι πραγματικά γραμμένο, επειδή γράφτηκε από την εμπειρία και τη μορφή των νόμων που ζήσαμε και μεγαλώσαμε με αυτούς.

Γιατί;

Η δύναμη της λογικής πάντα νικάει, και όλες οι κρίσεις που μπορεί να γίνουν για τη ζωή μπορεί μερικές φορές να μην είναι σωστές, όλα βαραίνουν από έναν παράγοντα: τη δυσφήμιση, το να μην είσαι αστείος, το να μην είσαι αυτός που όλοι νομίζουν ότι είναι αστείος.

θέλουν να περιφρονηθούν, να ταπεινώσουν, νιώθουν καλά έτσι και όταν υπάρχει έλλειψη οικονομικής δύναμης περιοριζόμαστε πάντα στο να παίζουμε, γιατί θεωρείται επίσης ότι αυτό είναι ένα παιχνίδι, με άλλα λόγια, υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι πρέπει να ξέρεις να παίζεις - αυτά είναι λαϊκά ρητά - ώστε να μας χτυπήσει η τύχη αν κάτι καλό, και ότι η τύχη μπορεί να μας δώσει αυτό που ψάχνουμε, την ευημερία, το να είμαστε καλά με , το να μπορούμε να βοηθήσουμε γιατί μας έχουν μάθει να το κάνουμε κι εμείς, μοιραζόμαστε μια κοινή ζωή με τους γονείς μας, τα αδέρφια μας, τις αδελφές μας, τους παππούδες και τους παππούδες μας, γιατί αυτή είναι η γενιά μας, γιατί είμαστε η συνέχεια της θεώρησής τους ότι είμαστε όντα που παράγονται από τους απογόνους τους, με άλλα λόγια, γνωρίζουν ότι έχουμε την ικανότητα να γνωρίζομαστε μεταξύ μας, να γνωρίζουμε ότι είναι δικοί μας και ότι είναι πάντα στο πλευρό μας, αλλά ποτέ δεν τους αρέσει να βλέπουν ή να έχουν ένα μέλος μιας οικογένειας που δεν τους αρέσει, έχουν μια εικόνα διατήρησης της ζωής, η οποία αποτελείται από την πρόοδο, την ενότητα, την ευημερία, κανέναν δεν αρέσει αυτό, ή να βλέπει κάποιον που είναι μέλος της οικογένειάς μας ή κοντά μας, γιατί στο τέλος της ημέρας είμαστε όλοι άνθρωποι, πρέπει να αντιμετωπίσουμε ο ένας τον άλλον και το οικογενειακό περιβάλλον θέλει μερικές φορές να μας πάρει πάρα πολύ μέσα του, νιώθουν ότι τους ανήκει αυτό που δημιούργησαν και το κάνουν τρόπο ζωής που γράφεται σε κάθε θεολογικό ανάγνωσμα που μπορείτε να διαβάσετε, με άλλα λόγια στη μελέτη των θρησκειών.

Όλοι παίρνουμε μαθήματα ηθικής, είναι σκόπιμο αυτοί που αισθάνονται τόσο κοντά μας, που κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να βλέπουν τους αγαπημένους μας καλά, ό,τι κι αν συμβεί, και δεν τους εύχονται ποτέ να πάθουν κακό, μπροστά στην εικόνα που διατηρούν και σε αυτή που έχουν διδαχθεί, στις αξίες που τους καθοδηγούν, να μην τους επιτρέπουν να με καλό μάτι μια κατάσταση που ίσως θα μπορούσε να επιλυθεί αν δεν ήταν μερικές φορές παρεξηγημένη. Με άλλα, όλα είναι πολύ όμορφα και τα ΜΜΕ τα μεταφέρουν και αυτά έτσι, όπως ακριβώς και η πρόσωση, θα δείξουμε μια όμορφη εικόνα, πιέζονται επίσης από μια εξουσία που όλοι δεχόμαστε ότι είναι υπεύθυνη, ένα πολύ δύσκολο θέμα, αλλά που έχει να κάνει με όλα όσα θα αναφερθούν, υπάρχει, υπάρχουμε, θα συνεχίσουμε να υπάρχουμε, η εκπαίδευση δίνεται και σε αυτούς που ισχυρίζονται ότι είναι οι κύριοι της λογικής και μερικές φορές μεταφέρουν και θέλουν τη διχόνοια, όλοι έχουν ένα κοινό πράγμα να διατηρήσουν: την ευημερία, μια ευημερία που μπορεί να τους δώσει την κυριαρχία σε όλα όσα μπορούν να φιλοδοξούν και θέλουν την ευημερία για την κοινωνία, αλλά όλοι έχουν ζήσει και έχουν μεγαλώσει με έναν πατέρα και μια μητέρα, τους έχουν δοθεί οι κατάλληλες συνθήκες για να μπορέσουν να προχωρήσουν σε μια καριέρα που φιλοδοξούν, αλλά επίσης αποτυγχάνουν, αλλά πάντα ξεχνούν και διέπονται από την εικόνα- έχω διατηρήσει αυτόν τον λόγο επειδή η απεραντοσύνη μου είναι τεράστια σε αυτή τη ζωή, έχω μάθει πολλά, έχω αναπτύξει αυτό που έπρεπε να αναπτύξω

παρόλο που ήμουν έγκλειστος δεν σκέφτηκα ποτέ το τέλος, πάντα ήθελα να έχω άμεση επαφή με το προσωπικό των ιδρυμάτων όπου ήμουν, η καριέρα μου στη φυλακή μπορώ να την ονομάσω έτσι, θα ερμηνευτεί καλύτερα με τους όρους της λέξης έτσι, αλλά θα πρέπει να είναι, θα πρέπει να ερμηνευτεί με τον πιο έντιμο και ειλικρινή τρόπο που υπάρχει στη ζωή. Σχετίζεται με τις διμερείς σχέσεις, οι οποίες είναι σχέσεις που διέπουν όλα τα έθνη, που είναι θέματα κοινοτικού ενδιαφέροντος προκειμένου να διασφαλιστούν τα αγαθά, ώστε να μπορούν να παρέχουν την ευημερία που έχει θεσπιστεί στον κόσμο. Η ελευθερία είναι το πιο δύσκολο θέμα για να μιλήσουμε, μπορούμε να δώσουμε όλη μας την ελευθερία, το πιο όμορφο πράγμα στον κόσμο, είναι η μεγαλύτερη ευχαρίστηση που μπορείς να έχεις στη ζωή, είναι να είσαι ελεύθερος, αλλά πρέπει να ξέρουμε πώς να ξεπεράσουμε όλα τα εμπόδια που συναντάμε στη ζωή. Υπάρχει μια τεράστια ποικιλία από αυτά, θα ξεκινήσω με το κυριότερο: Το κοινωνικό καλό, όλοι έχουμε ένα κοινό πράγμα, μας αρέσει ο εαυτός μας, μπορούμε να είμαστε άσχημοι, όμορφοι, δεν έχει σημασία, συνηθίζουμε να ζούμε μαζί, η εμφάνιση δεν είναι το παν, μερικές φορές, πίσω από μια καλή εμφάνιση, μπορώ να βρω μια λιγότερο καλή πλευρά, αλλά αυτή ήταν η πλευρά του Απόλλωνα, η πλευρά της ομορφιάς, που περιγράφεται από τον Νίτσε, ακολούθησα την αυτοβιογραφία του, δεν υπάρχει αυτό, η πλευρά της ομορφιάς είναι αυτή που μας κάνει να ονειρευόμαστε, που μας κάνει να λατρεύουμε, φέρνει όλα τα καλά, αλλά εκεί είναι, το καλό πάει χέρι-χέρι με το κακό, όπως είπε ο Νίτσε

Όταν μιλάμε για όλα τα όντα που υπάρχουν στην κορυφή της Γης, όποιοι κι αν είναι, είτε είναι πολιτικοί, είτε δικαστές, είτε δήμαρχοι, είτε πρόεδροι συλλόγων, όλοι μπορούν να είναι. Ακόμα και οι παρουσιαστές της τηλεόρασης μπορεί να είναι χαρισματικοί και να έχουν μια αίσθηση ευγνωμοσύνης, αλλά κανείς δεν μπορεί να συγχωρεθεί, η λέξη "συγχώρεση" σημαίνει ότι όλοι έχουμε λόγο και όταν γίνονται ερωτήσεις πρέπει να υποθέσουμε ότι ό,τι κάνουμε είναι υπέρ των νόμων που διέπουν μια κοινωνία και ότι μπορούμε να ανταποκριθούμε στη λέξη "νόμος". Από εκεί πήραν το δικαίωμα να μην τιμωρούνται και να ορίζονται από το νόμο, γιατί όλα ταιριάζουν μεταξύ τους, η κακοποίηση υπάρχει, υπήρξε και θα υπάρχει είναι ο πρόλογος.

Και ο πρόλογος προέρχεται από την υπερβατικότητα, μια μάθηση του υπερπέραν, όλοι ζούμε επειδή ξέρουμε ότι η υπερβατικότητα είναι κάτι περισσότερο από το υπερπέραν, είναι το να μπορείς να είσαι, είναι το να μπορείς να είσαι, είναι το να μπορείς να διδάσκεις, είναι το να έχεις τα πάντα, αλλά υπάρχει μια λέξη-κλειδί που προσδιορίζει όλα αυτά: φιλοσοφία, ένας τρόπος ζωής, η ευχαρίστηση της ζωής, αυτό είναι που αποτελεί έναν από τους παράγοντες της υπερβατικότητας, συνεχίζουμε να είμαστε και συνεχίζουμε να ζούμε με τον ίδιο τρόπο, στην εξέλιξη της ύπαρξης, έχοντας δημιουργηθεί, έχοντας εγκαταλειφθεί δεν κάνει κανέναν άσχημα ευλογημένο το καλό που μπορούμε να ασκήσουμε είναι το θεϊκό, αυτό που έχουμε μάθει, είναι το πεπρωμένο μας που έχουμε μάθει

τα πάντα μας τα αφήνουν ως κληρονομιά μεγάλων αξιών, έτσι εξυψώνονται με τα λόγια που γράφουν, αλλά όλα αυτά είναι δοξασμός για τη διατήρηση της εξουσίας και την εξύψωση, γιατί όλα αυτά θα μπορούσαν να είναι όμορφα, αν όλα εκπληρώνονταν πραγματικά και καταγράφονταν θα ήταν πολύ καλά.

Γιατί;

Θα εισερχόμασταν στο ευρύτερο μονοπάτι της ανθρώπινης σήψης, είμαστε οι σκλάβοι της νομιμοποιημένης δημοκρατίας, εκμεταλλευόμενοι την κατάσταση του εγκλωβισμού και της υποταγής σε αυστηρότερους κανόνες, μερικές φορές δεν αντιδρούμε με τον ίδιο τρόπο όπως κανονικά με κατευναστικό τρόπο, αυτό ονομάζεται υπέρβαση της ύπαρξης, μεταμόρφωση στην πιο σκληρή πλευρά της ύπαρξης, αυτό ένιωσα, έμαθα από τη δική μου εμπειρία ότι ο θυμός είναι μια τροφή για να ζει κανείς, για να ζει και να επιβιώνει αυτό φαίνεται και έτσι αποδεικνύεται από τις αξίες της επιστήμης που κυριαρχείται ως ένας ασφαλής τρόπος ζωής όταν πρέπει να είναι έτσι, δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από το θέμα, τα χαρακτηριστικά μας είναι ποικίλα, αλλά όλα πηγάζουν από το ίδιο πράγμα, τη μυστικοποίηση, δεν υπάρχουν όντα πιο τέλεια από οποιονδήποτε άλλο, όλοι ξέρουν πώς να ζήσουν, γι' αυτό χρειάζονται εγγυημένη και αξιόπιστη υποστήριξη για κάθε ον, εργαζόμαστε σε συνεργασία, εξαργυρώνουμε για να έχουν οι άλλοι μια καλύτερη ζωή, ανεργία, μια αιτία

Αλλά, αυτή είναι μια εμπειρία που όλοι σας θα μοιραστείτε μαζί μου, έχω ονομάσει αυτή την ιστορία τη συνέχεια της ύπαρξης, θα είναι η επέκταση αυτής της έκδοσης.

Όλα ξεκίνησαν μετά τον χωρισμό των γονιών μου, με δέχτηκαν σε ένα σχολείο μοναχών στο Σάο Μιγκέλ, αυτό ήταν το όνομα του σχολείου, περνούσα τις διακοπές μου με τον πατέρα μου, ήμουν κοντά του, αλλά μετά τον χωρισμό δεν είχα καλή σχέση με τον πατέρα μου, και από εκεί ξεκίνησαν όλα, η μητέρα μου είχε μετακομίσει στην Ποντίνα μετά τον χωρισμό, ήμουν περίπου 10 ετών, όταν έφτασα και γνώρισα την Ποντίνα, το έσκασα από το σχολείο, δεν αποδεχόμουν αυτόν τον τρόπο ζωής, αλλά με έπιασαν, Ήμουν αθώος, ήξερα ότι υπήρχε η δύναμη του νόμου, ο πατέρας μου ήταν στο στρατό, τόλμησα να ακολουθήσω το δρόμο λόγω των ιστοριών που μου έλεγε ο πατέρας μου, ότι ήταν ένας άνθρωπος που υπηρέτησε στο στρατό, υπηρέτησε το έθνος, ένας σκληρός άνθρωπος όπως έχω ήδη πει, αλλά άφησε τον εαυτό του να παρασυρθεί από το πάθος του να αγαπήσει μια άλλη γυναίκα, ένας καλός άνθρωπος, σωματικά ισχυρός, πνευματικά επίσης, επωφεληθήκα από το ότι κληρονόμησα τα γονιδιά του, τον είχα ως ήρωα, όλη αυτή ήταν η μάθηση που αργότερα ήρθε να μεταμορφωθεί.

Γιατί;

Ήξερα ότι μπορούσα να κυριαρχήσω, από στιγμή που χώρισα, καθώς έμενα με τη μαμά μου έγινε ανεξάρτητη, πήρα στη μαμά μου έναν εραστή, έναν σκληρά εργαζόμενο άντρα, δούλευε στο ταχυδρομείο και δουλεύει, είναι ένας άνθρωπος με αξία, ξεκίνησε και από εκεί, έπρεπε να βοηθήσω τη μαμά μου και έγινε ο κυρίαρχος της υπόθεσης, όλα ήταν καλά, Το μετάνιωσα, έκλαψα, αλλά κέρδισα, νομίζω ότι αυτό είναι το πιο κατάλληλο θέμα, τους αγαπούσα όσο κανέναν άλλον, ευτυχώς είναι καλά, έχουν τη δική τους ζωή, ήταν φυσιολογικό να υπάρχουν διαφωνίες, αλλά είχαν πάντα δίκιο, εγώ ήμουν αυτή που μουδιάστηκε από την υπέρβαση του να θέλω περισσότερα, ήθελα να έχω χωρίς να κάνω τίποτα, νόμιζα ότι αυτό ήταν εύκολο.

Άρχισα να εργάζομαι για να βοηθήσω τη μητέρα μου, αλλά σύντομα συνειδητοποίησα ότι δεν θα άφηνα τον εαυτό μου να κυριαρχήσει, έτσι άρχισα να εργάζομαι ως βοηθός ταπετσιέρη, δηλαδή εκείνος που φτιάχνει τη δομή που θα χυτευτεί και θα ταπετσαριστεί, δούλεψα στη γειτονιά μου στην Pontinha, δούλεψα εκεί με τον Toninho, ένα αγόρι από τη γενιά μου, είχα πολλά αδέρφια, αλλά ήμουν ο αγαπημένος.

Υπήρχε ένας τύπος που δούλευε εκεί ο οποίος ήταν ο κατασκευαστής του σκελετού, ώστε να μπορεί να ταπετσάρει τον καναπέ, ήταν στιβαρός στην εμφάνιση, και δεν ήθελα να τον ανεχτώ άλλο, επιθετικοί τρόποι του

Το είχα ήδη βιώσει αυτό με τον πατέρα μου, γι' αυτό επέλεξα να αντιστρέψω την κατάσταση, ένιωθα ικανός να προχωρήσω στη ζωή, δεν με βάραινε, αλλά θα μπορούσα να είχα ντροπιαστεί εκείνη την ημέρα, για να μην θέλω να τον πληγώσω ή να τον τραυματίσω, αλλά για να διασφαλίσω τον εαυτό μου, πέταξα μια πέτρα στο μέγεθος ενός χεριού, αλλά την πέταξα, ήθελα να δώσω την προειδοποίηση.

Με δέχτηκαν ακόμα εκεί, συνέχισα να εργάζομαι και μετά έφυγα από επιλογή, αλλά ο ιδιοκτήτης πέθανε επίσης από HIV, ήταν μια κατάσταση που δεν μου άρεσε, τον είδα να υποφέρει στην αγρώστια του, αλλά πάντα τον σεβόμουν, έχασα τη δουλειά μου, άρχισα την ενεργό εργασία, δηλαδή, στην αργκό χρησιμοποιείται ως το να είσαι υπεύθυνος και να μην ανέχεσαι τα αφεντικά, θέλουμε ανεξαρτησία, ένιωθα σαν γιος λιονταριού και συμπεριφερόμουν σαν τέτοιος.

Τον Μάρτιο του 1996 βρέθηκα στην avenida metro, είχε ήδη γίνει μια σειρά από ληστείες στο μετρό, υπήρχαν αναφορές για τα εγκλήματα που συνέβαιναν εκεί και σε εκείνη την περίπτωση ένας PSP πέρασε από εκεί και μας ζήτησε την ταυτότητά μας, και αυτό ήταν όλο, υπήρχε ήδη ένα αρχείο, μια εβδομάδα νωρίτερα είχα βρεθεί στο υπερ-μπλοκ Benfica κατηγορούμενος για ληστεία ενός αναγνώστη, αλλά το αγόρι που με συνόδευε, ο Ricardo, ήταν προσεκτικός, άπειρος, είχε έρθει από το Onag και δεν γνώριζε την πόλη, αλλά ήξερε να κυκλοφορεί, ήταν ναρκομανής, και εκείνη την εποχή ήταν ναρκομανής.

Καθώς έκανα χρήση κοκαΐνης, σκέφτηκα ότι θα ήταν καλό να έχω ένα δεκανίκι ασφαλείας, με άλλα λόγια, να διαφυλάξω τον εαυτό μου καλά για το μέλλον, με άλλα , να έχω μια δύναμη, μια ένωση για την πρόοδο.

Αλλά τώρα έρχεται η δομή, ένας από τους κύριους παράγοντες στην ικανότητα κάποιου για πίστη, αρχίζει η παρεκτροπή, έτσι ανακάλυψα αυτό που ήδη ήξερα, ότι δεν μπορείς να εμπιστευτείς αν δεν ξέρεις, αλλά η εμπειρία μου ήταν τεράστια, ήταν τεράστια, ήμουν σίγουρος για τον εαυτό μου, ήμουν καλός σε αυτό που έκανα, είχα ήδη πραγματοποιήσει αρκετές ένοπλες ληστείες, επέλεξα ένα δρόμο που δεν έβλαπτε κανέναν, απλά έπαιρνα τα χρήματα.

Για ποιο λόγο;

Προκειμένου να ζήσω, εντάχθηκα σε αυτόν τον τρόπο ζωής και τον Μάρτιο του 1996, πιο συγκεκριμένα στις 28 του μήνα, μου κοινοποιήθηκε ένα ένταλμα σύλληψης που υποτίθεται ότι είχε αναφερθεί, απλά πρέπει να προσθέσω την εισαγωγή σε αυτό το θέμα, μια εβδομάδα νωρίτερα είχα συλληφθεί στο υπερταμείο της Μπενφίκα, κοιμόμουν σε ένα αυτοκίνητο, ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου ήταν ένας αντισυνταγματάρχης της πολεμικής αεροπορίας, ένας άνθρωπος που είχε ήδη βρεθεί στο εξωτερικό, είχα συνηθίσει να κοιμάμαι εκεί, αλλά είχα ακόμα το σπίτι μου στην Ποντίνα, στην πραγματικότητα εκείνο το βράδυ ήμουν με τον Ρικάρντο, και κλέψαμε έναν αναγνώστη και κοιμηθήκαμε στο αυτοκίνητο, ήμασταν

ξαφνιάσθηκα και με ξύπνησαν πράκτορες του PSP, ανήκαν στο σούπερ αστυνομικό τμήμα της Μπενφίκα, αλλά δεν φοβήθηκα και είπα στον Ρικάρντο να μην φοβηθεί, έπρεπε να είναι δυνατός και να πει όχι μέχρι τέλους, δεν υπήρχε καμία απόδειξη για το αντίθετο, αλλά με προειδοποίησε ότι μπορεί να εμφανιστούν οι μαπάτσοι, αλλά τον καθησύχασα, του είπα ότι όλα ήταν μια χαρά, είχα πει πολύ ονίσκι και ήθελα να κοιμηθώ και δεν είχα όρεξη να πάω σπίτι και έμενα εκεί κοντά. Αυτό συνέβη, ήταν η χειρότερη αμφιβολία που μπορεί να νιώσει ένας άνθρωπος όταν διδάσκει και εκπαιδεύει την κατάσταση της στιγμής που θα μπορούσε να συμβεί, εκείνη τη μέρα τη γλίτωσα. Κατάφερε να υπακούσει στον κανόνα μου να μην έχει τίποτα να πει, αλλά δεν πείστηκαν και πήγαν να πάρουν όλους τους παρκαδόρους αυτοκινήτων στη γειτονιά για να μάθουν αν ήξεραν για ληστείες, ένα μπλε CD player, αλλά είχαμε ήδη διαπράξει πολλά εγκλήματα πριν και όλα αυτά ήταν μέρος της ληστείας και της απαγωγής. Πήγαμε στην ανάκριση στην avenida metro, το αστυνομικό τμήμα ήταν στο Marquês de Pombal, το μητροπολιτικό αστυνομικό τμήμα της, μας ανέκριναν, δεν είπα τίποτα, δεν ξέρω τη συνομιλία του Ricardo, αλλά καθώς είχα ήδη ένα ιστορικό που είχε βρεθεί σε πανομοιότυπη κατάσταση μια εβδομάδα πριν, τον εμπιστεύτηκα.

Εκείνη την ημέρα, φύγαμε από το αστυνομικό τμήμα, δεν είχα τίποτα να πω, εμπιστεύτηκα τη μαρτυρία του ώστε να τη γλιτώσω, έπαιρνα τότε το δίπλωμα οδήγησης, δούλευα, αλλά έπαιρνα ήδη επίδομα ανεργίας, συνέχισα ναπηλάω.

Πήρα το δίπλωμά μου, πήγα να κάνω τον κώδικα, πέρασα, οδηγούσα ήδη, ένιωθα καλά, περνούσα πολύ καλά και τότε ήταν που μου επιδόθηκε, πήρα ένταλμα σύλληψης από το δικαστικό σώμα, με πήραν από το σπίτι μου, είχα έρθει από το γυμναστήριο, είχα προπονηθεί πάνω από ένα μήνα, όταν μπήκα στο δικαστικό σώμα, κατάλαβα, Όταν με στο αστυνομικό τμήμα Marquês de Pombal, δεν είπα τίποτα, αλλά ο Ricardo τα πάντα, συνέχισα την κατάθεσή μου, στο προδικαστικό στάδιο ήταν μια δικαστική έρευνα, δεν είχα τίποτα να τους πω, τίποτα δεν είχε αποδειχθεί από τον κρανγαλέο παράγοντα. Γι' αυτό δεν μπορούσα να δεχτώ μια τέτοια απόφαση, θα ήταν σαν να παραδινόμουν, ίσως ήταν καλύτερα να είχα μια διαφορετική στάση, να έλεγα την αλήθεια, να ήμουν συνεργάσιμος, να μετανοούσα, αλλά έκρινα τον εαυτό μου με τη σοφία μου, ήθελα να παίζω και με τη δικαιοσύνη, ο δικαστής που με καταδίκασε ήταν ένας άνθρωπος που είχε κάποιες ατυχείς εμπειρίες στη ζωή του, μια από τις κόρες του πέθανε από υπερβολική δόση και τα άλλα παιδιά που είχαν απομείνει ήταν επίσης εθισμένα στα ναρκωτικά, με προειδοποίησε ο δικηγόρος, ή θα έλεγα την αλήθεια ή αλλιώς θα με πλήρωναν σκληρά, αλλά εμπιστεύτηκα τον εαυτό μου.

Δεν με όπως θα έπρεπε, δεν ήξερε πώς να είναι λειτουργική στη νομιμότητα των καθηκόντων που πρέπει να εκπληρώνει ως εκπρόσωπος του νόμου, εκείνη την εποχή δεν είχα προσωπικό δικηγόρο και δεν μου δόθηκε ποτέ, έπρεπε να προσλάβω έναν μετά τη φυλακή, αφού καταδικάστηκα, αφού καταδικάστηκα.

Ήξερα ότι βρισκόμουν σε σταυροδρόμι, υπήρχε μαρτυρία, δεν ήθελα να την αναλάβω, πλήρωσα ακριβά την έλλειψη συνεργασίας μου και όλα κατέληξαν στη μεγάλη μου καταδίκη, σκέφτηκα ακόμη και να αυτοκτονήσω.

Ήταν μια θλιβερή μέρα για μένα, ορκίστηκα στον εαυτό μου ότι θα επιβιώσω από όλες τις αντίξοες καταστάσεις που μπορεί να έρθουν στο δρόμο μου, ήταν η αρχή του τέλους για μένα, έχασα την ελευθερία μου πριν από λίγο καιρό, πήρα μια βαριά ποινή φυλάκισης και κατάφερα να επιβιώσω.

Όταν κέρδισα, έμαθα την τέχνη του να μπορώ να υπερασπίζομαι τον εαυτό μου μέσω του εαυτού μου, όλοι με σέβονταν, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής εξουσίας που εκτελεί τις λειτουργίες της φυλακής, γιατί με αυτούς έχεις να κάνεις όταν θέλεις να κερδίσεις κάτι, είναι οι κύριοι του κομματιού, με άλλα λόγια, είναι οι κύριοι της περιοχής που κυριαρχούν, νομίζουν ότι είναι. Τους προστάζουν να κάνουν αυτό που πρέπει να γίνει, να ακολουθήσουν τον δρόμο της πίστης, ανεξάρτητα από το πώς φαίνεται, πώς μπορεί να είναι και πώς μπορεί να ο καθένας, αλλά υπάρχει μια υποταγή που είναι αποκλεισμός, όταν κατέχουν αυτή τη θέση νομίζουν ότι μπορούν να είναι οι κύριοι της κατάστασης, δεν παραιτούνται από το πιο απλό ον πρέπει να ζήσει, είναι η πρόβλεψη για το τι θα έρθει.

σπούδασαν και τις καταστροφές που διέπραζαν, όχι μία, όχι δύο, όχι τέσσερις, ήταν αρκετές, πάρα πολλές, τις αποκαλούσα σταυρώσεις των πιο άτυχων, αλλά ανέβασα το ηθικό μου γιατί πάντα υψηλό, όλα ξεκίνησαν με την είσοδό μου όταν έφτασα στο Ι.Π. στο Λίνιο ήταν μια δύσκολη είσοδος, πολύ δύσκολη, ήμουν γεμάτος θυμό και θέληση για νίκη, σκέφτηκα ακόμη και να το σκάσω αν είχα την ευκαιρία, κατάφερα να κρατηθώ, όλα αυτά γιατί κατάφερα να κερδίσω τον σεβασμό των βετεράνων που ήταν στο Ι.Π., και ήταν οι πραγματικοί πυλώνες της μαθητικής μου μοναχικής ζωής.Π., και ήταν οι πραγματικοί πυλώνες για να μάθω την κλειστή ζωή, αγωνίστηκα, πάλεψα, πάλεψα, πέτυχα, αλλιώς θα με ξεχνούσαν, όλοι με θυμούνται, σε όλους αρέσει να με θυμούνται, ήμουν η χαρακτηριστική εικόνα, έγινα ένας σκοτεινός και ψυχρός ηγέτης που δεν ήξερε να αγαπάει και έτσι κέρδισα τη δόξα μέσα στη φυλακή, ήταν ψυχρές πράξεις αυτών που έπρεπε να ξέρουν να ζουν και να μένουν στην κορυφή της Γης για να κερδίσουν. Έδειξα γρήγορα στους παιδαγωγούς, στους βοηθούς, στους φύλακες και στον διευθυντή να με βοηθήσουν να κερδίσω τη δύσκολη μάχη, δεν ένιωσα καμία υποστήριξη, απλά κοίταξα τις συνθήκες της στιγμής και η βοήθεια ήταν βάρβαρη, συνέβη αυτό που δεν θα μπορούσε να συμβεί, έγινα ο διάβολος μέσα μου, αλλά δεν έψαχνα για προβλήματα, απλά ήθελα να ζήσω και να επιβιώσω, ήταν η στιγμή των .

Ιζαμπελ ήταν το όνομα της διευθύντριας του σχολείου, όπου είχα έναν υγιή και ευχάριστο σεβασμό γι' αυτήν. Πάντα με συνόδευε, πάντα με βοηθούσε, αλλά αργότερα μανία μέσα μου, αλλά πάντα τη σεβόμουν. Και όλα αυτά οφειλόνταν στην έντονη πίεση που ασκούσε το διοικητικό σύστημα του οποίου το όνομα του διευθυντή ήταν João G. ο άνθρωπος που είχε έρθει από το εξωτερικό, τη γλίτωσε όταν προσπάθησαν να τον σκοτώσουν, η ιστορία του είναι γνωστή, ήταν επικεφαλής της διοίκησης του Linhό για αρκετά χρόνια, μέχρι μετά τη μετάθεσή μου, τον γνώρισα καλά, ήταν μάλιστα ένας άνθρωπος με τον οποίο μπορούσες να μιλήσεις, ήταν επικοινωνιακός, ενδιαφερόταν για το θέμα, Με παρερμήνευσε, ίσως λόγω των αναπληρωτών, ήμουν καταξιωμένος στον επαγγελματικό κύκλο, όλοι με σέβονταν ως σύντροφο και αυτός ο διευθυντής ήθελε το αποκορύφωμα της καριέρας του, με άλλα λόγια, είμαι εδώ για να κυριαρχήσω, είμαι εδώ για να κερδίσω ό,τι χρειαστεί, θα είμαι καταξιωμένος, αυτός ήταν ο στόχος του, μεταξύ άλλων θα μπορούσε να πει περισσότερα. Ένας από τους σκοπούς που υπερασπιζόταν περισσότερο ήταν η διακίνηση ναρκωτικών, του άρεσε να βοηθάει τους τοξικομανείς, αλλά απαιτούσε ένα τίμημα σε αντάλλαγμα, έπαιζε με το νόμο, είχε επιρροή επρόκειτο να αξιολογήσει την αίτηση για προσωρινή και υπό όρους αποφυλάκιση και αποφυλάκιση υπό ανοικτό καθεστώς, δεν ήταν κακός άνθρωπος, μόνο όσοι παίρνουν το παράδειγμα των δικών τους δεν εκφυλίζονται και επέλεξα το δύσκολο δρόμο, το δρόμο που κανείς δεν θέλει να ακολουθήσει, αλλά επέλεξα να τον ακολουθήσω, να ακολουθήσω το δρόμο που μου ταίριαζε καλύτερα.

Ήμουν προδιαγεγραμμένος, όταν μιλάς για πεπρωμένο μερικές φορές έχεις δίκιο, δεν είσαι πολύ μακριά από την πραγματικότητα, είχα πολλά όνειρα όταν ήμουν παιδί και ήταν όνειρα που μετατράπηκαν σε εφιάλτες, ένα πέρασμα στην έρημο το είχα ήδη προβλέψει, είχα ήδη δει το μέλλον μου, αλλά όλα αυτά μου παρουσιάστηκαν σε ένα όνειρο. Με συνόδευαν ακόμη και μάγισσες που ονομάζονταν έτσι, μετέδωσαν τα όνειρά μου επειδή έπρεπε, η δύναμη της γυναίκας ήταν μεγάλη, με βοήθησε, αλλά η περιέργεια προκλήθηκε μετά τη σύλληψή μου είχα μια μεγάλη διαμάχη με τον αδελφό μου και ήθελα να είμαι καλύτερος από αυτόν, μια υγιής διαμάχη, ήθελε να είναι και είναι ακριβώς σαν εμένα. Εκείνη την εποχή, πηγαίναμε για κυνήγι ενάντια σε νερόφιδα για να στοχεύσουμε, παίζαμε σνούκερ, μερικές φορές αντιμετωπίζαμε σκληρούς αντιπάλους, αλλά πάντα κερδίζαμε, ήξερα ότι ήταν καλός- σήμερα είναι υπολογιστής στο στρατό. Ο πατέρας μου κατάφερε την πιο άμεση υποστήριξη που θα μπορούσε να μου δώσει, του την έδωσε, τον βοήθησε στην εκπαίδευσή του, όλα αυτά επειδή υπήρχε ένας διαχωρισμός. Βρισκόμαστε στη μέση της εισόδου μου στο Linhó, ήταν δύσκολο, από την αρχή οι φύλακες ήθελαν να με γνωρίσουν σε βάθος, ήταν μια κανονική είσοδος αν μιλήσουμε για την ατμόσφαιρα εκεί, ήταν μια ατμόσφαιρα απαιτήσης, τόσο οι φύλακες όσο και οι κρατούμενοι ήθελαν να κερδίσουν, υπήρχε ένας καλός διευθυντής εκεί, ο Manuel, αλλά ήταν διεφθαρμένος, αλλά δεν πείραζε κανέναν, απλά κέρδιζε και έκανε τη δουλειά του και επίσης βοηθούσε, για τρία χρόνια ήμουν κάτω από την πτέρυγιά του

απομακρύνθηκε από τη θέση διευθυντή, αλλά συνέχισε να γίνεται πρόεδρος του ενοριακού συμβουλίου, αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να απαλλαγεί από αυτό που τον είχε οδηγήσει να φύγει από το Linhό, ήταν καλός άνθρωπος, ήθελε την ευημερία όλων και ταυτόχρονα δεν έβλαπτε κανέναν, υπήρχε ανάγκη να γίνουν κάποιες εργασίες, στην πτέρυγα Β, που θεωρούνταν η δολοφονική πτέρυγα, είχε το παρατσούκλι δολοφονική πτέρυγα, για τα πάντα, για τις υποδομές στην κορυφή και όταν δεχόσουν επισκέπτη στο σαλόνι, έπεφταν νερά, ήταν αποτέλεσμα της έλλειψης, έπρεπε να κρατάμε τις ομπρέλες μας ανοιχτές, επειδή ζούσαμε σε ένα τόσο διεφθαρμένο περιβάλλον που ο διευθυντής δέχτηκε μια πρόταση βασισμένη σε χρήματα που μπορούσε να εκμεταλλευτεί από τη γενική διεύθυνση των υπηρεσιών των φυλακών, τη γλίτωσε, η πρόταση βασιζόταν στη διαμόρφωση του γηπέδου προπόνησης, δηλαδή του γηπέδου ποδοσφαίρου, ήταν λασπωμένο χώμα, πολύ βαρύ, αυτό ήταν το παρατσούκλι του, θα μπορούσες επίσης να τον αποκαλείς Σλέντερ, αλλά ήταν καλός, ήξερε επίσης πώς να περπατάει, ήξερε πώς να χειρίζεται

το σύστημα, αν υπήρχε διαφθορά, θα έπρεπε να την εκμεταλλευτούμε.

Εκείνη την εποχή, ήταν στα μισά της ποινής των 16 ετών, εκτίοντας οκτώ χρόνια για τη διατήρηση του μυστικού, αλλά δεν επρόκειτο να τελειώσει με τον καλύτερο τρόπο, επειδή υπήρχαν εκείνοι που θα έβλαπταν, επειδή έτσι πρέπει να γίνει, είναι μέρος του συστήματος, το σύστημα έχει συσταθεί με αυτόν τον τρόπο, πρέπει να υπάρχει μια δικαιολογία, και με αυτό πέρασε άλλος ένας χρόνος, ήταν ο τρίτος χρόνος που ήμουν στο Linhό και το πραγματικό δίλημμα ήρθε

της διαφθοράς, η πώληση ναρκωτικών που εγκρίθηκε από τον επικεφαλής της διεύθυνσης, έκαναν ελιγμούς χρησιμοποιώντας τον κρατούμενο, τον οποίο εμπιστεύονταν, έναν ισχυρό έμπορο ναρκωτικών που είχε ζήσει από την πώληση ναρκωτικών, το όνομά του ήταν Luís Torres, είχε ακόμη και έναν γιο στη φυλακή, υπήρχε προσφορά από την εταιρεία SKIP όταν έφτιαχναν και γέμιζαν τις σακούλες, πλήρωναν xis, με κάλεσαν ακόμη και να εργαστώ εκεί, δεν το δέχτηκα

το γεγονός ότι οι άνδρες που επρόκειτο να εκπληρώσουν αυτόν τον ρόλο Ενέκριναν την πληρωμή των φαρμάκων και την κράτησαν.

τα χρήματα μεταφέρθηκαν αμέσως μέσω υπολογιστή, και τότε ήταν που προέκυψε το πραγματικό πρόβλημα του Manuel T. διευθυντή μέχρι τότε- δεν μπορούσαμε να κάνουμε και πολλά, έγινε δικαστική έρευνα, έγιναν σκόπμες μεταφορές, με άλλα λόγια, ας καθαρίσουμε την εικόνα μας, αλλά δεν μπορούσαν να τα καθαρίσουν όλα, πήγαν στο δικαστήριο, η δικαστική έρευνα είχε κατηγορούμενους και ένα ευρύ φάσμα καταθέσεων, αλλά εγώ δεν κατέθεσα, δεν με κάλεσαν καν να καταθέσω, ούτε θα έλεγα πολλά, θα προστάτευα τα περιουσιακά μου στοιχεία, θεώρησα ότι άξιζε να χειριστώ την υπόθεση, θα μπορούσα να κερδίσω κάτι από αυτήν αν σιωπούσα, δεν ήξερα ότι θα πλήρωνα βαρύ τίμημα.

Ο αστυφύλακας Pardal έμεινε εκτός σωφρονιστικής υπηρεσίας, ο αρχηγός Amotim αναγκάστηκε να πάρει πρόωρη σύνταξη, ο Manuel T. κατάφερε να γίνει ακόμη και δήμαρχος μιας ενορίας.

Υπήρξε μια αλλαγή στη διοίκηση, ο João G. ήταν το επόμενο όνομα στη διοίκηση της E.P. Είχα μια φιλοδοξία, πολύ μεγάλη ακόμη και για το πλαίσιο, καθώς άρχισαν οι εργασίες στην πτέρυγα Β για την αναδιαμόρφωση των συνθηκών, η μισή πτέρυγα ήταν κλειστή για εργασίες, βρέθηκα στο κελί με τον Κάρλος - ήταν γιος της μητέρας ενός καθηγητή πανεπιστημίου, ήταν γραμματέας του διευθυντή του σχολείου, αλλά ήταν ναρκομανής, καιρούς, Ήταν χρόνιος τοξικομανής, ένιωθα συμπόνια γι' αυτόν, γιατί τον έβλεπα να χάνει συνεχώς, δεν μπορούσε να εξελιχθεί, είχε παραιτηθεί από την κατανάλωση, αλλά ήταν έξυπνος, ήταν οξυδερκής άνθρωπος, αλλά στο εμπόριο ναρκωτικών οι μαύροι είχαν το πάνω χέρι, είχε προβλήματα μαζί τους, ζητούσε ακόμα και προστασία όταν ήμουν μαζί στο κελί του, αλλά είναι αστείο ότι ποτέ κανείς δεν μου μίλησε ή απαίτησε χρήματα ή χρέη που έπρεπε να πληρώσει, τον υπερασπίστηκα μάλιστα, αλλά τον πρόδωσαν διπλά, μου άφησε ένα χρέος για ηρωίνη στον άνθρωπο που τον είχε ήδη χτυπήσει για χρέη, το δέχτηκα και του χρωστούσα, Δεν το φοβήθηκα γιατί η ηρωίνη με μετέτρεψε σε άγριο ον, απόλυτη κυριαρχία, από τότε έπρεπε να ζήσω μια σκληρή ζωή, ήταν το αποκορύφωμα της οργής μου να βλέπω κάποιον να υποφέρει γιατί όλοι μου έδωσαν την αφορμή, έδωσα αρκετές μάχες σώμα με σώμα, δεν μπορούσαν να με νικήσουν, κέρδισα την υπόθεση, όλοι χρειάζονταν την υποστήριξή μου μετά για να λειτουργήσουν και να πουλήσουν και να είναι καλά με τις οικογένειές τους.

Είχα δωρεάν ηρωίνη, ήμουν ικανοποιημένος γιατί είχα θεαματικές αξίες, ήμουν σύντροφος, ήμουν φίλος και υπερασπιζόμουν την υπόθεση, αλλά είχα ένα πολύ ισχυρό συναίσθημα ότι κανείς δεν θα με διαψεύσει ακόμα και όταν έκανα χρήση ηρωίνης. Όλοι έμαθαν να με σέβονται, ήταν εγκληματίες, όλοι γνωρίζονταν μεταξύ τους στο περιβάλλον που, τους σέβονταν, οι ίδιοι με μισούσαν, μου πρόσφεραν ηρωίνη για να πάω να σπουδάσω, ήταν ο μόνος τρόπος που πίστευαν ότι είχα για να έχω μια υγιή ενασχόληση και να μάθω, ήταν η συνέχεια του κύκλου της κατανάλωσης, ένιωθα καλά, το είχα συνηθίσει και έπαιρνε την επιθυμία να φάω και να κάνω σεξ, ήταν ο ιδανικός τρόπος να περάσω τον χρόνο μου στον εγκλεισμό χωρίς να χρειάζεται να ασχοληθώ με το πρόβλημα του σεξ και του φαγητού.

Μεταφέρθηκα στο Vale de Judeos το 1998 για να παρακολουθήσω μαθήματα ξυλουργού, αλλά δεν τα τελείωσα μετά από δέκα και επέστρεψα στο Linhó.

Πήγα κατευθείαν στην τιμωρία, ήταν το λεγόμενο 111 καθεστώς, το σκληρό καθεστώς, στο οποίο περιμένουμε μια έρευνα που θα μπορούσε να οδηγήσει σε κυρώσεις ή πειθαρχικές συνέπειες, πλήρωσα, πλήρωσα το τίμημα της διεκδίκησης ενός δικαιώματος που είχα, το οποίο ήταν να έχω τηλεόραση, ραδιόφωνο, αλλά μου τα πήραν όλα αυτά, και όλοι με ήξεραν από το όνομα που έλεγα στο σπίτι μου.

Η Σουζάνα μου είχε δοθεί από τη μαμά μου, ήταν καταπληκτική γιατί είχα πάντα την τηλεόραση στο κελί μου. Μερικές φορές επινοούσα πράγματα, την έπαιρνα και την έβαζα ενέχυρο, την νοίκιαζα για να τη χρησιμοποιώ τις μέρες που ένιωθα πιο αδύναμη, αλλά είχα μια απέραντη αγάπη γι' αυτήν, θα ήμουν πρόθυμη να τη σκοτώσω αν κάποιος με κακομάθαινε, το έκανα μερικές φορές, δεν ένιωθα καλά.

Πήγα στο 111 και με άκουσε ο επικεφαλής της φυλακής, ο επικεφαλής του Αμορίμ, μοζαμβικανικής καταγωγής, αλλά Πορτογάλος, ψηλός άντρας, αλλά αδύνατος, δεν ήταν κακός άνθρωπος, απλά ήθελε να έχει την περιοχή υπό τον έλεγχό του, ήθελε ησυχία, έτσι μου είπε σταμάτα να μιλάς έτσι αλλιώς θα εκνευριστούμε, είπα ναι, θα μπορούσα να εκνευριστώ, ήμουν πρόθυμος να το κάνω αυτό, τότε έφυγα από το γραφείο του επικεφαλής, δηλαδή από το γραφείο του, δούλευε εκεί πολλά , ο φύλακας Μπαπτίστα, Έπινε πολύ, αλλά ήταν ειλικρινής, δεν ήθελε να βλάψει κανέναν, ήταν σαν το αφεντικό, ήθελε να είναι , με εξέπληξε αυτός ο φρουρός, προσπάθησε να μου επιτεθεί, δεν τα κατάφερε, υπήρχαν κάποιοι άλλοι φρουροί που ήταν εκεί, στο PBX και είδαν τη σύγχυση, περικύκλωσαν, προσπάθησαν να μου επιτεθούν ξανά, δεν τα κατάφεραν, αυτό για μερικά λεπτά ακόμα, αλλά η επιμονή τους ήταν η αντίστασή μου, τότε εμφανίστηκε ένας φρουρός γύρω στα 50, ο φρουρός Ferro, μίλησε,

Μου είπε να σταματήσω και ότι κανείς δεν πρόκειται να με χτυπήσει, αλλά είχα ήδη χτυπήσει τον φρουρό Batista και τον επικεφαλής της φυλακής, τον αρχηγό Amogim, δεν τους προκάλεσα μεγάλη ζημιά, ήξερα ότι θα έχανα, οπότε μου είπε, θα πας με χειροπέδες στο περίπτερο ασφαλείας, μου πέρασαν χειροπέδες με την παρουσία του αρχηγού, ήταν αυτός που το διέταξε, διέταξε τον φρουρό Feito και πήγα ασφαλείας, ο αρχηγός μου είπε να βγάλω τις χειροπέδες και με διέταξε να μπω στο κελί, γιατί θα ήμουν στην ασφάλεια μέχρι να ολοκληρωθεί η έρευνα.

Ειλικρινά, απέκτησα σεβασμό για τον άνθρωπο, ήταν άνθρωπος, ήταν αφεντικό, έδινε το παράδειγμα, καθώς οι θεσμοί που εκπροσωπούν τις δυνάμεις καταστολής, πρέπει να διοικούνται καλά από όλους, ώστε όλοι να αισθάνονται καλά. Για μένα, ήταν το πιο ανθρώπινο αφεντικό που γνώρισα ποτέ. τιμωρήθηκα όπως θα ήταν λογικό, θα έπρεπε να πληρώσω για την ίδια την πράξη, αλλά κέρδισα και τον σεβασμό τους, σταμάτησαν να παρεμβαίνουν στην άμεση ζωή μας, αυτή του να πρέπει να επιβιώσουμε, ακόμη και μέσα στη φυλακή ζούμε, το αποκάλεσα αφιλόξενο μέρος, το να ταυτίζεται από την ίδια τη φράση, με ένα μέρος όπου δεν υπάρχει τίποτα, Είμαστε ζωντανοί μόνο και μόνο για να ζούμε, αλλά πρέπει να πιστέψουμε, είχα ήδη ακούσει για ανθρωποκτονία, είχαν γίνει αρκετές *margasdes*, αυτή είναι μια αργκό λέξη που χρησιμοποιείται στη ζωή του εγκλήματος, με άλλα λόγια σημαίνει δολοφονία, έτσι είχα ήδη διαπράξει μερικές καταστάσεις που θα μπορούσαν να εξελιχθούν άσχημα στο περιβάλλον της φυλακής, συνοδευόμενες από

με τον Ούγκο Ράστα, Ράστα είναι το ψευδώνυμό του, πήγε στη φυλακή όταν ήταν 16 ετών, ζούσε στην ουγγρική γειτονιά, τον συνάντησα σε μια εποχή που εξέτιε την ποινή του στο περίπτερο ασφαλείας, είδα έναν νεαρό που ήταν ήδη λίγα χρόνια από το Λίνχο και ήρθα σε επαφή μαζί του

Του έδωσα ένα τσιγάρο, αλλά σταμάτησα να τον βλέπω γιατί ήμασταν κλειδωμένοι τόσες ώρες, ήταν μια συγκυριακή γνωριμία, ήταν μια στιγμή, γιατί τον είχα δει εκεί, ήταν εκεί, στην πτέρυγα Β, την πτέρυγα που θεωρείται δολοφονική, ήταν στην πτέρυγα Α, μια ήρεμη πτέρυγα, φιλοξενούσε κρατούμενους που δούλευαν και ήθελαν να είναι ήρεμοι στη φυλακή, αλλά υπήρχαν καταναλωτές, υπήρχαν έμποροι ναρκωτικών και υπήρχε ένας που είναι ακόμα και σήμερα στη φυλακή, τον λένε Ντελφίμ, θα εξηγήσω την ιστορία σε λίγο, με αναζήτησε, τον είδα γρήγορα την πρώτη φορά τον συνάντησα, ήταν πονηρός, Ήταν ένας καλός chavallo, αλλά είχε επίσης μια άγρια παιδική ηλικία, εξαιτίας του δρόμου που είχαν πάρει οι γονείς του, πίσω στο Πράσινο Ακρωτήριο, αναζητώντας μια καλύτερη ζωή, λόγω των ιστορικών δεσμών που υπάρχουν στη γνώση και θεωρούνταν ως τέτοιοι είχαν τη δυσκολία να ζήσουν, δεν είχαν μια ζωή που ήταν πολύ εύκολη, έπρεπε να ζήσουν στη γειτονιά της Ουγγαρίας, μια γειτονιά με ανθρώπους κυρίως από το Πράσινο Ακρωτήριο, η κατασκευή των σπιτιών δεν ήταν πολύ καλή, αλλά προσέφεραν τις ελάχιστες συνθήκες να μην κοιμούνται στο δρόμο, να έχουν μια στέγη, όσο άθλια και αν ήταν

δηλαδή, είχαν μόρφωση, τα σπίτια τους ήταν καθαρά και τακτοποιημένα, όπως εκείνοι που είχαν πραγματική μόρφωση, αλλά υπήρχε κοινωνική ανισότητα, έπρεπε να δουλεύουν πολύ και αυτοί οι άνθρωποι ήταν καλοί άνθρωποι, τους άρεσε να κακομαθαίνουν τα παιδιά τους, αλλά δεν είχαν χρόνο γι' αυτά, έπρεπε να δουλεύουν για να έχουν μια τίμια ζωή, μια ζωή με ευημερία, Είναι σωστό και μερικές φορές η απόσταση μπορεί να προκαλέσει ένα σοκ, τα παιδιά αρχίζουν να μεγαλώνουν, περνούν πολύ χρόνο μακριά από τους γονείς τους, το νόμιμο πληρεξούσιο όταν θέλεις να μεγαλώσεις, να είσαι ανεξάρτητος, να είσαι αυτόρκτης, να αναζητάς αυτό που ήταν καλό, αλλά έπεσε στα ναρκωτικά, ήταν μια επαφή όπως αυτή που είχα όταν εξέτιζα την ποινή κράτησης, αλλά την οποία στη συνέχεια άφησα , Καθώς έχασα την οπτική επαφή και καθώς δεν είχα χρόνο για πιο άμεση επαφή, δεν τον θυμόμουν, αλλά ήρθε σε μένα, ήμουν στην πτέρυγα Β και έκανα πολύ αθλητισμό και με προσπέρασε και μου είπε αν ήθελα να παίξουμε χαρτιά, το τυπικό παιχνίδι του Πράσινου Ακρωτηρίου, το *bisca*, και εκεί γίναμε φίλοι, αλλά κράτησε πολύ , κρατάει μέχρι σήμερα, αλλά εκείνη την εποχή έκανε και χρήση ηρωίνης, και τότε ήταν που θυμήθηκα ότι τον είχα δει στο *intendente*, εκεί γίνονταν σκοτεινές συναλλαγές, η μαύρη αγορά όπου όλα είναι καλά, αρκεί να μην πειράζει κανείς κανέναν, ήταν σε μια κακή στιγμή που κατάλαβα αμέσως ότι το παιδί ήταν πονηρό, είχε ψυχή, η εμφάνισή του είχε μια ρασα

μεγαλόσωμος, άγριος, αλλά περιποιημένος, αυτή ήταν η εικόνα όταν τον πρωτοείδα και συνειδητοποίησα ότι ήταν ένα αγόρι που στα μάτια της κοινωνίας θεωρείται ως τέτοιο, ο παράνομος, ο άνθρωπος που ζει στο περιθώριο της κοινωνίας, αλλά όλοι θέλουμε να έχουμε την ευημερία μας, ώστε να μπορούμε να προστατεύουμε τον εαυτό μας, ώστε να μπορούμε να φροντίζουμε για την ευημερία μας. Αλλά ξέρουμε επίσης ότι το καλό συμβαδίζει με το κακό, και οι πράξεις που προκύπτουν από αυτό δυσκολεύουν τη ζωή, είχε μεταφερθεί από την πτέρυγα Α στην πτέρυγα Β, ήταν στο κελί δίπλα στο δικό μου, ήταν στο κελί με τον Τιγκίνθο, έναν άλλο κάτοικο του Πράσινου Ακρωτηρίου, ο Μπράβο ήταν επίσης στο κελί για κάποιο χρονικό διάστημα, αφού τον γνώρισα, ήξερα ότι ήταν στο κελί για μεγάλο χρονικό διάστημα, θα είχαν διαφορετικές ιστορίες, θα σας πω την ιστορία του Τιγκίνθο αργότερα, το ίδιο πρωί μετά τη νύχτα της μεταφοράς ο Τιγκίνθο επέστρεψε στην πτέρυγα Α, είχε κάνει συμφωνία με τη διεύθυνση, συνεργαζόμενος βάζοντας τον άλλο στο κεφάλι του ταύρου, είναι μια άλλη έκφραση που χρησιμοποιείται επίσης στην αργκό και σημαίνει να αφήνεις τον άλλο κρεμασμένο, ώστε να μπορέσει να σωθεί, δεν φαινόταν άσχημα, ήταν στη μέση και τα πηγαίναμε καλά, αλλά ο Hugo έμεινε στην πτέρυγα Β, εκείνο το βράδυ μιλήσαμε από το παράθυρο, μπορούσαμε να επικοινωνήσουμε μεταξύ μας με αυτόν τον τρόπο, ήμασταν πολύ κοντά, και άκουσα πολύ θόρυβο στο κελί, μου τράβηξε την προσοχή, μέσα στη φυλακή πρέπει να έχουμε την αντίληψη του τι συμβαίνει.

Ο κίνδυνος είναι αυτό που μας κάνει να ζούμε και μας βοηθά να νικάμε, μας φέρνει την ψυχή της θέλησης να είμαστε, την ψυχή που όλοι μας θέλουμε να ενσαρκώνουμε, μια δυνατή ψυχή γεμάτη θάρρος επιδεξιότητα και πονηριά.

Το βράδυ πριν από το επόμενο πρωί, μιλήσαμε για πρώτη φορά μετά από καιρό.

παράθυρο, καθώς άκουσα έναν θόρυβο ρώτησα:

- Ποιος είναι εκεί;

Είχα ακούσει θόρυβο, μου είπε:

- Είμαι ο Hugo, συν τον Tiquinho.

Ήταν ο τρόπος τους να τον τιμωρήσουν για το αδίκημα που είχαν διαπράξει την ίδια μέρα όταν μεταφέρθηκαν στην πτέρυγα Β, ήταν ρουτίνα, τότε ήταν που μου είπε όταν ανοίγουν τις πόρτες, στην προκειμένη περίπτωση τα κελιά, έλα μαζί στην πτέρυγα Α, αλλά μου είπε να μη μιλήσω, αλλά σκέφτηκα, αυτός ήταν ο Hugo, ήταν το αστέρι, ήταν ο άνθρωπος της στιγμής, ήταν εθισμένος στην ηρωίνη, απαιτούσε από τους εμπόρους να του προμηθεύουν ναρκωτικά χωρίς χρήματα, ήταν μια υποχρέωση, το απαιτούσε, ένα επαναστατικό αγόρι με τεράστιο τρόπο, τότε έγινε η ληστεία, άφησα τις πόρτες να ανοίξουν, δεν βγήκα έξω, αλλά ήξερα ότι θα το έκανε, ήξερα ότι είχε κάποια hotness στην Α πτέρυγα, μια αργκό λέξη επίσης hotness, η οποία μπορεί να γίνει κατανοητή ως στην αργκό του εγκλήματος ένα γεγονός ρουτίνας αυτών που κυκλοφορούν στους δρόμους.

βρέχεστε στη βροχή.

Στη συνέχεια έφυγα από το κελί, έκανα τη συνηθισμένη μου ρουτίνα: έπαιρνα πρωινό, μετά πήγαινα στο τρένο, πήγαινα στο σχολείο, πήγαινα στα μαθήματα, εκείνο το πρωί στο πρωινό, εξαπλάγην που δεν τους είδα γιατί αυτή ήταν η ρουτίνα μου, τους έψαχνα κι εγώ, ήμουν εθισμένος, αλλά δεν ήμουν πραγματικά εθισμένος ακόμα, αλλά είχα ήδη κάνει κάποιες ληστείες και είχα ήδη αποσπάσει κάποια χρήματα. Κατά τη διάρκεια του πρωινού ήρθαν να μου το πουν, τα αγόρια που ήταν επίσης καταναλωτές ονομάζονταν πιράνχας, αναζητούσαν τη ζωή με έναν πιο τίμιο τρόπο, αλλά πάντα δόλιοι επειδή ο εθισμός τους οδηγούσε και σε αυτό, ο Hugo πήγε στο περίπτερο ασφαλείας με τον Tiquinho, αλλά ήρθε και ένας άλλος, ο Zé bola, Αγκόλανος, που ζούσε στο Chelas, ποτέ δεν είχα καλό προαίσθημα γι' αυτόν, γιατί του είχα δώσει ένα παντελόνι φόρμες από τη γειτονιά του Emilio και ήθελε να ληστέψει τον Emilio, ήξερε ότι το παντελόνι ήταν δικό μου, με είχε πειράζει αρκετές φορές, αλλά ποτέ δεν με ένοιαζε, Δεν έδωσα ποτέ σημασία, είχαν έναν άσχημο καυγά, ο Emilio από το Bairro Alto μεγάλωσε εκεί στο Bairro Alto, ήταν θρασύς, ήμασταν από την ίδια ανατροφή και ήθελε να υπερασπιστεί αυτό που ήταν δικό μου, ήθελε να υπερασπιστεί την τιμή του να είναι από τη γειτονιά, να έχει μια παιδική σχέση, ακολούθησαν αρκετοί άλλοι, ο Profeta, επίσης από τη γειτονιά και τότε ξέσπασε ο άσχημος καυγάς. Ο Zé bola ήταν εύρωστος και ζύγιζε περίπου 90 κιλά., Emilio

ήταν ένα στεγνό, τυπικό αφρικανικό αγόρι, καθώς ήταν πιο αδύνατος, υπερασπίστηκε την τιμή του, αντιμετώπισε την κατάσταση, ο Ζέ bola ήθελε να τον στείλει κάτω από τον 3ο όροφο, εκεί έγινε η διαφωνία, δεν ήταν εύκολο, αλλά ήξερε ότι είχε την πονηριά να ζησει και έπρεπε να επιβιώσει από το θέμα. Αφού ο Ζέ bola είχε βγάλει το παντελόνι της φόρμας και το κρατούσε στο χέρι του, τσακώθηκαν, Ήξερα ότι ο Emilio θα κέρδιζε, αλλά ποτέ δεν πίστευα ότι θα τελείωνε έτσι, ο Ζέ bola ήθελε να τον στείλει από τον τρίτο όροφο, του άρπαξε τα πόδια, ο Emilio έκανε αυτό που είχε μάθει, στην έσχατη λύση, εγώ είμαι αυτός που πρέπει να σωθεί, άρπαξε το λαιμό του και τον ανάγκασε να σπάσει, με άλλα λόγια, τη στιγμή που πιάνει το λαιμό του δεν τον αφήνει, υπήρχε ένα κιγκλίδωμα μπροστά του ή στην είσοδο των κελιών, οτιδήποτε, και δεν προσέφερε μεγάλη ασφάλεια, σε αυτή την περίπτωση έγινε απρόβλεπτο, από την πρώτη στιγμή πίστευα ότι θα πέσουν, με άλλα λόγια προέβλεψα την πράξη, Αλλά μετά σκέφτηκα, και είχα ακόμα μερικά δευτερόλεπτα αφού το είδα και το προέβλεψα, και σκέφτηκα ότι δεν θα συμβεί, αλλά συνέβη, ο Emilio έπιασε το λαιμό του και δεν τον άφησε, και με τη δύναμη που έδειξε ο Ζέ bola, συνδύασε δύο μνημειώδεις δυνάμεις, να μην τρέχεις να ξεφύγεις όταν έχεις δίκιο, αυτή ήταν πάντα η ανατροφή μας, έπεσαν από τον 3ο όροφο, σκέφτηκα ακόμα ότι η ζημιά θα ήταν μεγαλύτερη, σκέφτηκα ακόμα ότι ένας από αυτούς θα μπορούσε να πεθάνει σε αυτή την κατάσταση, αλλά ευτυχώς σώθηκαν, η δύναμη της λογικής πάντα κερδίζει, νομίζω ότι έτσι είναι η ζωή, ξεφυγα λίγο από το θέμα τώρα, για να

να μπορέσουμε να εξηγήσουμε όλη τη διαδρομή που έχουμε κάνει, μέσα σε αυτό το πλαίσιο στο οποίο συναντάμε συνεχώς ανθρώπους, διατηρούμε επαφή γιατί είναι αυτοί που μας βοηθούν να μιλήσουμε και να συζητήσουμε καταστάσεις, είναι όλα ωραία αν το βλέπουμε και το κάνουμε έτσι, μπορεί να έχουμε ακόμη και μια ζωή που συνδέεται με την εξάρτηση από τα ναρκωτικά, αλλά νιώθουμε καλά, γιατί είμαστε εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά, αλλά είμαστε άνθρωποι που συζητάμε θέματα, για μια μεγάλη ποικιλία θεμάτων, διαβάζουμε πολύ για να μπορούμε να συζητάμε τα πράγματα, ήταν πάντα το φόρτε μας να διαβάζουμε, αλλά όπως είπα και προηγουμένως, ήθελα απλώς να καταδείξω γιατί λέω ότι ποτέ δεν είχα καλό προαίσθημα για τον Ζέ bola, ο Ζέ bola έσπασε το χέρι του, ο Emilio δεν υπέστη τίποτα, δεν έπαθε τίποτα, αλλά πήγε στο νοσοκομείο εκείνη την ημέρα, για παν ενδεχόμενο. Ο Ζέ bola πέρασε περίπου τρεις εβδομάδες στο νοσοκομείο της φυλακής, του έβαλαν πλατίνα στο χέρι, ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα που είχε, ευλκρινά χάρηκα που τη γλίτωσαν, του συγχώρεσα την πράξη, αλλά ξέρω ότι πάντα είχε μνησικακία εναντίον μου, αλλά αυτό είναι , κατάλαβα την κατάσταση, τον άφησα να φύγει.

Ήταν εκείνο το πρωί, ίσως γύρω στις 11 π.μ., που ο Ζέ bola είχε επίσης πάει στο περίπτερο ασφαλείας, ήξερα ότι ο Hugo ήταν μαζί του, τον είχα δει μερικές , ήταν στο περίπτερο ασφαλείας.

και πήραν την πιο αυστηρή κύρωση στη φυλακή, που λέγεται "manco", είναι απομόνωση, δεν χρειάζεται να έχεις τίποτα στο κελί σου εκτός από τα βασικά πράγματα, έχεις μια πετσέτα, έχεις σεντόνια, έχεις ένα βιβλίο να διαβάσεις, δεν μπορείς να έχεις αναπηήρες στο κελί σου και είσαι κλειδωμένος για 23 ώρες την ημέρα, είναι πάντα δύσκολο το ξεπεράσεις, αλλά τελικά συνηθίζεις αυτές τις κυρώσεις, γιατί το έχεις ξαναπεράσει, να είσαι σε τιμωρία, να είσαι σε αυτή την κατάσταση, αλλά δεν σου άρεσε να ζεις έτσι, ήξερες ότι όποιος περπατάει στη βροχή βρέχεται.

Όλο το κακό που έγινε σε αυτόν και σε αυτούς που είχαν εκτίσει την ποινή τους και τα πράγματα θα σταματούσαν εκεί, αλλά όχι, κατά τη διάρκεια της ληστείας ο Hugo μαχαίρωσε τον Delfim δύο φορές στο στομάχι, φέρθηκαν άσχημα, για να του κλέψουν λίγα, λίγα γραμμάρια ηρωίνης και περίπου 30 escudos, δηλαδή περίπου 10 γραμμάρια, ένας άνθρωπος που θα πλήρωνε το τίμημα για το παρατσούκλι του Delfim, ο patinhas, patinhas επειδή ήταν στη φυλακή για τη ληστεία ενός τρένου, σκοτώθηκε, συζητήθηκε πολύ και ήταν γνωστό εκείνη την εποχή, μια κορυφαία ληστεία, επειδή αφορούσε πολλά χρήματα, ήταν υπέρογκο ποσό, εκείνη την εποχή ήταν τα τρένα που μετέφεραν τα χρήματα από τις τράπεζες μεταξύ Σίντρα και Λισαβόνας. Η ληστεία έγινε ακριβώς έξω από τον σιδηροδρομικό σταθμό Σίντρα-Λισόν και υπήρχε ένας νεκρός, αλλά ποτέ δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι ήταν αυτός που διέπραξε τη δολοφονία, ποτέ

Κατάφεραν να αποδείξουν ότι αυτός ήταν ο πραγματικός εγκέφαλος της δολοφονίας, αλλά καταδικάστηκε και κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του έκαναν αρκετές φορές έφοδο για να πάρουν τα ναρκωτικά, δεν έδωσε τα ναρκωτικά σε κανέναντα πούλησε, κρατούσε ο ίδιος τα ναρκωτικά, βρήκαν χρηματοκιβώτια μέσα στο κελί, μόνο με ένα μαστίγιο μπορούσαν να φτάσουν εκεί, αλλά αυτά προς το παρόν.

Είχε το Patinhas, που του δόθηκε επειδή δεν εμπιστευόταν κανέναν, δεν έδινε σε κανέναν, ήξερε ότι το ένα χέρι μπορούσε να πλύνει το άλλο, με άλλα , μπορούσε να δώσει για να κερδίσει, μπορούσε να βοηθήσει όταν οι άνθρωποι του ζητούσαν βοήθεια και ο Ούγκο ήταν ένα επαναστατικό αγόρι, ήταν ξεροκέφαλος. Υπήρξε μια αλληλουχία μετά από αυτά τα , ο Delfim μεταφέρθηκε στην Coimبرا, ο Tiquinho στην εβραϊκή κοιλάδα, και στο μεταξύ το ίδιο και εγώ. Ήμασταν το 1998, πιο συγκεκριμένα, Ήταν το 1998, Ιούνιος, 27 Ιουνίου, είχα ήδη χωρίσει με τον Hugo, ήταν σε άλλο κελί, υπήρχαν παράγοντες που οδήγησαν σε αυτό, οι άλλοι σύντροφοι που τον έψαχναν ήταν οι ίδιοι riranhhas, επειδή κάθε μέρα έκλεβαν περίπου 30 με 40 γραμμάρια για να καπνίσουν και να καταναλώσουν, προσέλκυαν τα πλήθη επειδή ήταν πάντα προσανατολισμένοι, λέγεται η ακολουθία της εξάρτησης από τα ναρκωτικά και ήταν που έφυγε από το manco, αποφασίσαμε ότι θα μείνουμε στο ίδιο κελί, αλλά αυτοί οι riranhhas πάντα μιλούσαν γι' αυτό.

Τους είχα αφαιρέσει τα περιθώρια ελιγμών γιατί ήξεραν ότι ήμουν το πραγματικό πιράνχα, προσέλκυα φίλους γιατί ήξερα πώς να συνεννοούμαι. Ήξερα πώς να τα βγάλω πέρα με το πλαίσιο της κατάστασης και αυτοί έκαναν αυτοί οι άνθρωποι που ζούσαν μαζί μου στην περίπτωση της στιγμής, μιλούσαν άσχημα για μένα, μιλούσαν άσχημα για μένα, και όλα αυτά με σκοπό να μπορέσουν να επωφεληθούν από αυτό που πήρε το παιδί, ήθελαν την προσοχή για τον εαυτό τους και ήθελαν να έχουν την προσοχή για τον εαυτό τους, ώστε να είναι αυτοί που θα είναι καλά, Δεν με πείραζε αυτό, ήξερα ότι έτσι είναι η ζωή, όλοι θέλουν να είναι καλά και να είναι ευγνώμονες για ό,τι παίρνουν προς τους, αλλά ήταν αυτοί που πάντα χρειαζόμουν, με χρειάζονταν κι αυτοί, Γίναμε μια ενωμένη δύναμη, με άλλα λόγια, αν ήθελαν μια ληστεία θα είχαν τη βοήθειά μας, αλλά θα έπρεπε επίσης να πληρώσουν γι' αυτήν, και τότε ήταν που μεταφέρθηκα για να παρακολουθήσω ένα μάθημα στο Vale de Judeos, ήμουν ήδη δύο ή τρεις μήνες στο μάθημα όταν ο Hugo Rasta μεταφέρθηκε στο Vale de Judeos, Όταν έφτασε, τον καλωσόρισα σαν αδελφό, λόγω της φιλίας που είχα ήδη μαζί του. Υπάρχουν τέσσερις θάλαμοι στο Vale de judeos, οι θάλαμοι A, B, C και D, ήμουν στον D, ήμουν στον θάλαμο με τον Delfim που είχε ήδη μεταφερθεί από την Coimbra στο Vale de judeos και τότε είπα στον Hugo αν ήθελε να μείνει.

στο κελί μου, το ήθελε, αλλά υπήρχε ένα άλλο θέμα που φοβόταν, επειδή είχε ήδη προσπαθήσει να σκοτώσει τον Ντελφίμ στο Λίνιο, καθώς και να τον μαχαिरώσει δύο φορές, ήθελε να στείλει τον άνθρωπο από τον 3ο όροφο εδώ κάτω και ο ξάδερφός του, ο Μπέντο, τον εμπόδισε να το κάνει, αλλά δεν ήθελε να μείνει μαζί μου στο κελί μου, όχι επειδή δεν ήθελε, αλλά φοβόταν την εκδίκηση του Ντελφίμ. Είχε ήδη κάνει διάφορα πράγματα στη φυλακή, είχε σφασμό, ήταν ένας άνθρωπος που εκδικούταν εύκολα και ήταν γνωστός ως τέτοιος, αλλά του είπα ξέχνα το, ο άνθρωπος δεν θα σε , κανείς δεν θα σε , είχα καλή σχέση με τον Ντελφίμ, του είπα πολλές φορές ότι δεν μου άρεσε αυτό που του έκαναν και μου είπε ότι το είχε ήδη ξεχάσει.

Έκανα το πτυχίο μου και αυτές οι μεταθέσεις προέρχονταν από μια σύλληψη που συνέβη στο Linhó. Ο Hugo Rasta και ο Cadete κατηγορήθηκαν σε μια υπόθεση δολοφονίας που έλαβε χώρα στο Linhó. Ήμασταν αρκετά νέοι και είχαμε έρθει από το Linhó, θα μπορούσα να αναφέρω όλα τα ονόματά τους, αλλά δεν θα αναφέρω μόνο μερικά, ο Tiquinho, ο Jonhson, ο πραγματικός ποδοσφαιριστής, εκπροσωπούσε όλες τις ομάδες στις φυλακές όπου ήταν ή ήταν, ο Toní Gaivota, είχε μεταφερθεί επειδή είχε επίσης πραγματοποιήσει αρκετές ληστείες στο Linhó εναντίον εμπόρων ναρκωτικών, υπήρχε επίσης ο Zé Tó, με αυτόν είχα ζήσει πολύ, δεν ήταν ακόμα στη φυλακή, ζούσα μαζί του κάτω από την ίδια στέγη, με μερικούς φίλους.

Είχα το δικό μου, είχε το δικό του.

Αλλά η περιέργεια αυτής της ιστορίας αντιστράφηκε για μένα, έβλεπα μια κοπέλα που έκανε χρήση ναρκωτικών για άλογα και επίσης εκπορνευόταν, στην πραγματικότητα ήταν και οι δύο πόρνες, δεν μου άρεσε να ζω εξαρτημένος από μια γυναίκα, αλλά μου άρεσε μέχρι του σημείου να ζω μαζί της. Εκείνη την εποχή έκανα μόνο χρήση κοκαίνης, δεν μου άρεσε πολύ να κάνει χρήση ηρωίνης και κοκαίνης, αλλά συνέχισα τη σχέση, μου άρεσε και η Ζέ Τό και η Απα ήταν επίσης ναρκομανείς και το περίεργο σε αυτή την ιστορία είναι ότι πάντα έλεγα στη Ζέ Τό να εγκαταλείψει το άλογο, πάντα έλεγα ότι δεν θα έκανα χρήση ηρωίνης, αργότερα εθίστηκα μέσα στη φυλακή και κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ήμουν στην Εβραϊκή Κοιλάδα, Ο Rasta και ο Tiquinho ήταν εκεί, υπήρχαν καλές στιγμές, υπήρχε πολύ υλικό στην αγορά, με άλλα λόγια, υπήρχαν πολλά ναρκωτικά και η Vale de judeus είναι μια σεβαστή φυλακή, από την οποία περνούν πολλοί άνδρες που έχουν καταδικαστεί σε ποινές υψίστης ποινής και πάντα είχε τη φήμη ότι ήταν επικίνδυνη φυλακή, πάντα γίνονταν δολοφονίες εκεί, οπότε ήταν μια φυλακή με βαριά φήμη.

Καθώς πολύ υλικό στην αγορά, όλοι ήθελαν να πουλήσουν για να εφοδιαστούν με περισσότερο υλικό, και έτσι ξεκίνησε μια διαμάχη μεταξύ του Delfim και του Pinocchio, ο οποίος ήταν στη φυλακή για διεθνή διακίνηση ναρκωτικών,

ήταν ο επικεφαλής και δεδομένου ότι ο άνθρωπος είχε ήδη φάκελο σε φυλακές από το βορρά έως το νότο της Πορτογαλίας, τότε ήταν που άρχισε πάλι αυτό που δεν ήθελα να δω ή να μάθω. Ο Πινόκιο πλήρωσε τον Ούγκο με μια μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών για να δειρεί τον Ντελφίμ, και αυτός μπήκε στο κόλπο και επιτέθηκε βίαια στον άντρα στα αποδυτήρια, όλα αυτά από ζήλια- ο Ντελφίμ πουλούσε τα μεγαλύτερα πακέτα και τα δικά τους ήταν πιο αδύναμα, γι' αυτό ο Πινόκιο τον πλήρωσε για να δειρεί τον Ντελφίμ.

Δεν ήταν ένα πολύ ευχάριστο γεγονός, αλλά είχε έρθει η ώρα, καθώς είχα ήδη εσωτερικό φάκελο και είχα ήδη εκτίσει αρκετές ποινές, άρχισα να προβλήματα, άρχισε να με κυνηγάει ένας τύπος που λεγόταν Marcão, ήταν στη φυλακή για τη δολοφονία του αδελφού του, Και καθώς χρειαζόμουν να καπνίζω κάθε μέρα, άρχισα να κάνω εισπράξεις και ήταν σε μια από αυτές τις εισπράξεις που εμφανίστηκε αυτός ο Marcão, δεν ήθελε να με αφήσει να πάρω τα χρήματα, νόμιζε ότι είχε το δικαίωμα καθώς ήταν εκεί για περισσότερα από εμένα, μου την έστησε, με άλλα λόγια ήθελε να με εμποδίσει να μην πάρω τα χρήματα από τη συλλογή, καθώς είχε και αυτός χρήματα για να εισπράξει. Είχαμε μια ανταλλαγή λέξεων κατά την οποία έδειξε τη σωματική του δύναμη, αλλά δεν έγινε τίποτα και έφυγα με τα χρήματά μου, αλλά αυτή ήταν η αρχή για να κερδίσω έναν εχθρό, έπαιξα ακόμη και ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου στο οποίο διακυβεύονταν ένας όγκος καπνού για την ομάδα που θα κέρδιζε, εκείνος έπαιζε για την αντίπαλη ομάδα και τον γνώρισα.

Πήγα να παίζω με την ομάδα που είχε έρθει από το Linhó, η δική μου αποτελούνταν από τον Toni Gaivota, τον Jorge, τον Zé Tó και τον Luís και ήμασταν αθλητές και ξέραμε πώς να παίζουμε, θέλαμε να κερδίσουμε ακόμα και αν έπρεπε να υποτιμήσουμε τον αντίπαλο και αυτό συνέβη, χάσαμε, χάσαμε το παιχνίδι επειδή ήμουν ο επικεφαλής του στοιχήματος, είχα δεσμεύσει την τηλεόρασή μου στην απληστία να κερδίσω έναν όγκο, την είχα δεσμεύσει στον Ramon, Δεν ήθελα να χάσω, είπα ότι δεν θα πληρώσω, όλοι εκνευρίστηκαν μαζί μου και απαίτησαν τον όγκο του καπνού, αλλά έμειναν ήσυχοι, τότε ήταν που ο Μαρκάο συνέχισε να λέει ότι ήθελε τον όγκο και εγώ δέχτηκα γιατί δεν είχα δίκιο, ήταν η συμφωνία του παιχνιδιού, ήταν αθλητής, πάλευε πάντα για τη λογική και τα προβλήματα όταν έπρεπε. Συνέχισα, αλλά αυτό το αγόρι συνέχισε να προσπαθεί να με προκαλέσει, μια μέρα ήμουν έτοιμος να πάω στο μάθημα ξυλουργικής, γι' αυτό είχα πάει εκεί, στην κοιλάδα των Εβραίων, εκείνη τη μέρα συνέβη το αναπόφευκτο, ο φύλακας πήγε να ανοίξει το κελί μου, ήταν σπάνιο για μένα να μένω στο κελί, αλλά εκείνη τη μέρα ήμουν απογοητευμένος, δεν είχα καπνίσει αρκετά ναρκωτικά, ήμουν έτοιμος να κατέβω τις σκάλες για το μάθημα και εμφανίστηκε ο Μαρκάο, έπεσε πάνω μου επειδή ήταν απογοητευμένος και αφού είχε ήδη υπάρξει προκλητικό υλικό προς το μέρος μου, δεν δίστασα, έριξα μια γροθιά και εκείνος αντέδρασε, αλλά δεν έκανε τίποτα.

είχε μια ευκαιρία, τον είχε ήδη μελετήσει, ήταν μαχητής, αλλά ήθελε απεγνωσμένα να προκαλέσει αυτό που συνέβη, ήταν εντυπωσιακό, λόγια, δεν έκανα καμία τιμωρία, γιατί ο προϊστάμενος της πτέρυγας ήταν εκεί εκείνη την ημέρα, ο Εντουάρντο, έτσι τον έλεγαν, ένας άντρας περίπου δύο μέτρα ψηλός, σωματικά δυνατός, ήταν ένας τίμιος άνθρωπος, ήταν ένας έντιμος άνθρωπος και το άφησε έτσι.

Συνέχισα την πορεία μου, πάντα σε επιφυλακή για τυχόν προκαταβολές του, γιατί γνώριζα ότι είχε πάρει κάποιο χρόνο για να με προκαλέσει και έτσι πήρα προφυλάξεις, που όλοι έχουμε ένστικτο, η κοινή λογική έχει αποκαλέσει τις γυναίκες έκτη αίσθηση, αλλά και οι άνδρες την έχουν. Η έκτη αίσθηση είναι το απρόβλεπτο, είναι να ξέρεις πώς να παίζεις και να ξέρεις πώς να είσαι και να σέβεσαι, δεν έγινε τίποτα μετά από αυτό, προσπάθησα να προκαλέσω μετά, αλλά δεν τα κατάφερα γιατί ο πυρήνας μου ήταν ισχυρός, τον είχε εξασφαλίσει ο Ούγκο Ράστα, ένας από τους πιο σεβαστούς άνδρες την εποχή που έζησα στο μοναστήρι, απλά δεν τον θεωρούσα πρώτο γιατί ο πρώτος, εγώ, Ό,τι έμαθε, το θάρρος που έδειξε, εγώ είχα ήδη το θάρρος και το είχα ήδη περάσει, το απορρόφησα, απορρόφησα το θάρρος του να ξέρω ότι είχα εκεί έναν πολεμιστή, έναν πιστό άνθρωπο, έναν ποιητή, έναν άνθρωπο που του άρεσε η ποίηση, αλλά ακόμα και σε αυτό ήμουν καλύτερος από αυτόν. Μου άρεσε να τον ακούω, έγραψα αρκετούς στίχους, έναν από αυτούς του αφιέρωσα,

Ήμουν ο καλύτερος, ήμουν η χαρισματική φιγούρα της εποχής που έτρεχα, ήμουν πανούργος, ήμουν δυνατός, ήμουν ασυγκράτητος, κατάφερα να πάρω εκδίκηση στη μέση, όπου ζούσα με τον υπόλοιπο πληθυσμό των φυλακών, έπιασα πολλούς, αλλά ήταν όλοι ειρηνικοί άνθρωποι, άνθρωποι που δούλευαν, αλλά όχι εγώ. Όταν σταμάτησα να εργάζομαι και πήρα το πτυχίο μου, έγινα αυτό που δεν ήθελα να γίνω, το λιοντάρι του σκότους, επέστρεψα στο Linné, τότε ήταν που όλα πήγαν υπέρ μου, γιατί είχα επιστρέψει στο σπίτι όπου είχα ήδη βρεθεί και είχα κυριαρχήσει, αυτή ήταν η επιβεβαίωση της ύπαρξής μου, η αναγέννηση της κυριαρχίας που είχα ήδη σε εκείνο το σπίτι, γιατί είχα διατηρήσει τον σεβασμό, ήταν δύσκολα τα πράγματα, οπότε αποφάσισα να ψάξω για ευκολότερους τρόπους επιβίωσης από τους δύσκολους που είχα ήδη βρει.

Είναι μια κεντρική φυλακή στη Λισαβόνα, στεγάζει όλα τα είδη των μπάσταρδων που υπάρχουν στη ζωή, κάποιοι από αυτούς μπήκαν στο έγκλημα από σύμπτωση, άλλοι μπήκαν στο έγκλημα από συνείδηση, υπήρχε πάντα ο καλός παράγοντας, δεν φοβόμουν τίποτα περισσότερο από τον εαυτό μου, γιατί είχα ήδη κάνει τα πάντα, από το να είμαι ο καλός, ο φίλος, ο προστάτης, ο συμφύλιωτής, αυτός που καταλάβαινε όλες τις καταστάσεις, που ήταν πικρές, που έλεγαν εκείνοι που ξεσπούσαν σε μένα, ένιωθα μεγάλη συμπόνια, είχα πάρει την αίσθηση της ενότητας και δεν ήθελα να μπω στην απογοήτευση. Συνέχισα την πορεία μου για να πάρω αναστολή, αλλά υπήρχε ακόμη πολύς δρόμος να διανύσω.

Πήρα την απόφαση ότι δεν θα έκανα τίποτα που θα με έβλαπτε, αλλά θα δούλευα για να αποκτήσω την ελευθερία μου. Όλα έγιναν περίπλοκα επειδή είχα απέναντί μου μια καλά δομημένη διοίκηση, αλλά θα μπορούσα να είχα κερδίσει τα πάντα με αυτή τη διοίκηση. Εκείνη την εποχή, δεν αποδέχτηκα ότι το κίνητρο πίσω από αυτή τη διοίκηση ήταν τόσο άκαμπτο, ότι ήταν ένα αυταρχικό καθεστώς, επειδή δεν ήμουν έτοιμος να αποδεχτώ αυτό το καθεστώς, ήθελα να βγω από τη φυλακή το συντομότερο δυνατό, αλλά έγινε ακόμη πιο δύσκολο, αλλά θα το αφήσω αυτό για τους μεταγενέστερους αναγνώστες, ώστε να καταλάβουν ολόκληρο ταξίδι που δεν κουράζομαι να επαναλαμβάνω, το οποίο ήταν δύσκολο, επειδή ήταν την εποχή της μετάβασης του Manuel T., του διευθυντή που είχα γνωρίσει.; ο διευθυντής που είχα γνωρίσει, αντικαταστάθηκε από τον João G., έναν άνθρωπο που είχε έρθει από το Μακάο, έναν πρώην επιθεωρητή του δικαστικού σώματος, έναν άνθρωπο που είχε ήδη βιώσει μια επίθεση από τη μαφία που είχε εγκατασταθεί στο Μακάο, με το παρατσούκλι 24 Kilates, σκοτώθηκαν κάποιοι φρουροί, κατά την άσκηση του λειτουργήματος επειδή ανήκε στην πορτογαλική διοίκηση, γι' αυτό έστειλαν δημόσιες ενισχύσεις για να υπηρετήσουν το έθνος.

Υπέστη την επίθεση, γλίτωσε, αλλά ο σωματοφύλακός του σκοτώθηκε, ανέβηκε, έφτασε στη διοίκηση του Λινχό, ένας έντιμος άνθρωπος, του άρεσα όταν με είδε, μου έστειλε μήνυμα ότι είχε εμπιστοσύνη σε μένα, αλλά δεν με ένοιαζε γιατί συνειδητοποίησα τη μεταμόρφωση της ύπαρξης, θεωρούσα τον εαυτό μου βασιλιά

Σκορπιός, αυτός με το δηλητήριο στο αίμα του, δεν τον φώναζα και επειδή δεν το έκανα, έχασα.

Ξεκίνησε με μια ελάχιστη τιμωρία στο κελί στέγασης, ήταν μια τιμωρία, δεν ήταν σκληρή, θεωρήθηκε μια πολύ φυσιολογική τιμωρία στους κοινωνικούς ρυθμούς της φυλακής, αλλά για έγινε επιάλλη, δεν δέχτηκα μια τέτοια τιμωρία. Ο διευθυντής João G. ήρθε στο κελί μου για να μιλήσει, να με βοηθήσει, δεν δέχτηκα αυτή τη βοήθεια, ήμουν καχύποπτος για πεποίθησή, επειδή είχε δίκιο, απαιτούσε σε αντάλλαγμα άμεση συνεργασία σε ό,τι ήθελε να μάθει, δεν πρόθυμος να το κάνω αυτό, επειδή δεν ήταν ποτέ η θέση μου να συνεργαστώ σε αυτές τις υπηρεσίες, αλλά ήταν απόδειξη του πόσο καλός άνθρωπος ήταν. Από αυτή την τιμωρία, ήρθαν τα χειρότερα, είχα πάρει δύο ψυχοτρόπα φάρμακα, στο παράθυρό μου ήταν: ο κυνηγός, ο Τσιμπάνγκα και ο Πιράνχα, ο κυνηγός ήταν αυτός που μου έδωσε τα δύο ψυχοτρόπα φάρμακα, ένας ανώτερος περνούσε, ήταν ο άνθρωπος που με είχε οδηγήσει στην τιμωρία του κελιού, Σαμπάιο ήταν το όνομά του. Καθώς η επίδραση των ψυχοτρόπων φαρμάκων ήταν ακόμα πάνω μου, με εξόργισε να βλέπω τον Σαμπάιο να περνάει μπροστά από το κελί μου, έσπασα όλο το κελί, έβαλα φωτιά στο στρώμα, βγήκα έξω, όταν οι φρουροί πήγαν να με βοηθήσουν, το έσκασα, πήγα στην αυλή, πήρα ένα ξύλο και δύο πέτρες και είχα γράψει στο δεξί μου χέρι, εκδίκηση, σκληρή επιθυμία. Εκείνη την ημέρα, ήμουν έτοιμος να σκοτώσω τους φρουρούς ή οποιονδήποτε άλλον ερχόταν.

Αλλά ήταν έξυπνοι όπως πάντα, ήρθαν να μου μιλήσουν, δεν είχαν άλλη, γιατί ήξεραν ότι ήμουν εξαγριωμένος και είχαν μια ολόκληρη πτέρυγα να με υπερασπιστεί αν το διακήρυττα, αλλά δεν έμεινα μου, καθώς δεν ήξερα πώς να παλέψω χωρίς να έχω δίκιο, μετά από λίγες ώρες δέχτηκα τη λύτρωση, δηλαδή την περίοδο στην οποία τελειώσαμε τις διαπραγματεύσεις και για να μην κάνω πολλά, δέχτηκα ότι θα μου έδιναν 20 μέρες σε πειθαρχικό κελί, δηλαδή κουτσό, γιατί τότε γνώρισα τον Alfredo M., τον PSP, τον πρώην γκάνγκστερ, έναν κατεργάρι και πασόκο, εκμεταλλεύτηκε το κράτος του για να δουλέψει ως τέτοιος, για να ξεκινήσει τη δουλειά του στη μαφία, ήταν σκληρός άνθρωπος γιατί είχε ήδη υπάρξει πρωταθλητής πυγμαχίας μεσαίων βαρών, τον ήξερα καλά, και τότε, όταν έπεσα στο πειθαρχικό κελί, είχα ένα επεισόδιο, το οποίο δεν ήθελα να έχω και το οποίο θα μπορούσε να του είχε στοιχίσει τη ζωή, γιατί είχε ήδη ένα ιστορικό με τους μαύρους που είχαν πάει να εκτίσουν πειθαρχικές ποινές, Ήταν μια δύσκολη στιγμή, ήξερα ήδη τι συνέβαινε και είχα ήδη πει φωναχτά ότι δεν θα δεχόμουν τέτοιο ζύλο από αυτόν, επειδή η διοίκηση ήταν ύπουλη, η μαφία είχε στηθεί, όλοι οι μαύροι που έφευγαν θύμα της τιμωρίας και είχαν διαπράξει ή είχαν λάβει κάποια τιμωρία για ασέβεια προς τους φύλακες ή τις υπηρεσίες, το προσωπικό ή τη διοίκηση, θα πλήρωναν μέσω του Alfredo M., Ήταν πρώην αστυνομικός, πρώην αστυνομικός, γνώριζε πολλούς από αυτούς και τον ήξερα ήδη ως τέτοιο, αλλά όταν διακήρυξε δυνατά...

Ήξερα ότι ο Alfredo M. θα ερχόταν σε μένα, αλλά τότε έκανα ένα λάθος. Προσπάθησαν να με σκοτώσουν όταν πήγαινα στα αποδυτήρια για να κάνω ένα ντους, δεν τα κατάφεραν, υπήρχαν άλλοι δύο αστυνομικοί μαζί του για προστασία που δεν μπόρεσαν να με σταματήσουν. Τότε ήταν που τους έδειξα ότι ήθελα το λόγο της ζωής μου- μου τον είχαν εμψυχήσει ως θέμα του να είμαι μπαϊράκι, επειδή είχα ήδη ζήσει στη γειτονιά.

Έχασα νωρίς τον πατέρα μου, ενηλικιώθηκα νωρίς, και αυτό είχε επιπτώσεις στη ζωή που έζησα αργότερα, γιατί είναι η εμπειρία και η υπέρβαση του μέλλοντος, ο τρόπος ζωής ανατροφής πέφτει πάνω του και όταν είναι σκληρός, αναγκαζόμαστε να έχουμε μια πιο σκληρή ανατροφή, νωρίς φέρνει αυτό που μάλλον κανείς δεν θέλει.

Ήταν τότε που η φάση Marcelo είχε περάσει, ήταν τότε που άρχισα να θέλω λόγο περισσότερο, έπρεπε να υπάρξει μια απόφαση σε επίπεδο συντρόφου και διαχείρισης, αλλά ήξερα ότι η επιτήρηση, η οποία αποτελούνταν από φύλακες και διαχειριστές, θα έμπαινε στο δρόμο, κατάφερα να αποκτήσω και να μπω στο δρόμο ενός άλλου όντος, αλλά που δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα ον σαν εμένα, μερικές φορές είναι θέμα ευκαιριών, αναζήτησα, αναζητώ και θα επιδιώξω να έχω την ψυχή του Lusitano, είμαι απόγονος της πορτογαλικής φυλής της άγριας φυλής.

Είναι προφανές ότι υπάρχει κληρονομικότητα. Μερικές φορές θέτουμε στον εαυτό μας τα εξής ερωτήματα: γιατί υπάρχουμε, ποιοι είμαστε, πού ζούμε; Αυτά είναι ερωτήματα που μας κάνουν να αμφιβάλλουμε αν μπορούμε να ζήσουμε, αλλά ξέρουμε ότι πρέπει να νικήσουμε, όλα ήταν προγραμματισμένα να είναι έτσι, συνέχισα την πορεία μου στη φυλακή, αργότερα μετά τον αγώνα του Margeño, εμφανίστηκε η ομάδα που αποτελούσε τις υπηρεσίες επιτήρησης που ονομάζονται φρουροί της φυλακής. Έπιασα καλούς τύπους, έπιασα τα πάντα, αλλά εύλικρινά ήθελαν επίσης απλώς να ζήσουν, δεν ήθελαν ποτέ να με βιάσουν και ήθελα να το αγνοήσω, ορίστε, δεν έμαθα νωρίς ότι δεν μπορείς πάντα να νικάς, ήμουν σε ένα φιλόξενο μέρος, ένα μέρος όπου η ζωή δεν άξιζε τίποτα, δεν με ενδιέφερε να εκτιμήσω το πραγματικό νόημα του ανθρώπου εκτός από το να υπηρετώ.

Υπηρέτησα, υπηρέτησα ό,τι έπρεπε να υπηρετήσω, ήμουν υπάκουη, ήξερα ότι στην πολιτική εξουσία, στην κοινωνική εξουσία, στην κατασταλτική εξουσία υπάρχει πάντα ένα πράγμα, πρέπει να ξέρεις να συγχωρείς. Θα μπορούσα να γίνω ήρωας που θα με καταξίωναν, επέστρεψα στην εβραϊκή κοιλάδα μέχρι που με έδιωξαν από το μάθημα, επέστρεψα εβραϊκή κοιλάδα, βρήκα την ίδια ηγεσία στο Λίνιο, γιατί ήταν αυτό που δεν ήθελα να βρω, επαναστάτησα ενάντια σε όλα και σε όλους για όλα όσα πέρασα, έγινε, έζησα με τα πάντα μπορεί να πρέπει κάνω για να επιβιώσω από όλα αυτά. τι θα μπορούσε να αντιμετωπίσει επειδή οι εχθροί ήταν ισχυροί

Ήταν οι μηχανές που κατανάλωναν τα πάντα, τις αποκαλούσαν πιράνχας, με άλλα λόγια, έπρεπε να επιβιώσουν από τα πάντα, υπήρχε το διπλωματικό κομμάτι, η δημιουργία σχέσεων, με άλλα λόγια, έχουμε έναν εκπαιδευτικό, έχουμε έναν βοηθό, έναν ψυχολόγο, έναν γιατρό και έναν δικηγόρο, τι καλό είναι αυτό αν δεν υπάρχει πραγματικά τίποτα να πούμε. Είχα έρωτες, πλατωνικούς έρωτες που μπαίνουν στο δρόμο της ύπαρξης, σε αυτή την περίπτωση ένας άνθρωπος, είχα ήδη όλες τις απολαύσεις της ζωής, αγάπησα μια γυναίκα που παραμένει ακόμα στο πνεύμα μου στην ψυχή μου στη ζωή μου, ήταν ένα έντονο πάθος, μια από τις πιο μακροχρόνιες σχέσεις που μπορούν να υπάρξουν, οι οποίες παρατείνονται. Η αγάπη, η διασκέδαση, η αγάπη του όντος είναι η ανάγκη να αγαπήσεις το ον με την ευχαρίστησή σου προκειμένου να επιβιώσεις.

Η ιστορία πηγαιίνει κατευθείαν στην τελευταία περίπτωση της ύπαρξης, όλοι με γνώριζαν ήδη, ήθελαν να με βάλουν σε δοκιμασία, αντιμετώπισα όλα όσα έπρεπε να αντιμετωπίσω, από τους χειρότερους εφιάλτες, τους οποίους μαθαίνουμε πριν πάμε για ύπνο, είναι ιστορίες που λέει ο πατέρας και η μητέρα, για να μπορούμε να ζούμε σε αρμονία και ευημερία, ώστε να επικρατήσει η ευημερία και να διατηρήσουμε τα δώρα της κληρονομικότητας από τις απαρχές της ύπαρξης, τα πάντα αν και απορροφώνται από το μέγεθος, η απεραντοσύνη είναι τεράστια αν μιλάμε για την ένωση, τα ίσα δικαιώματα των

να είναι. Σε όλους μας έχει ανατεθεί μια αποστολή, η οποία επιμένει, θα συνεχίσει να αναπτύσσεται, θα συνεχίσω να τη βλέπω να αναπτύσσεται, με σθένος, ακρίβεια στις στιγμές της δράσης, για αυτό θα πρέπει να έχω ακρίβεια. Είναι με συγχώρεση, συνέχισα τη ζωή όπως έπρεπε να κάνω και έπιασα έντιμους, αληθινούς ανθρώπους, ήταν όλα υπέροχα, έπιασα ανθρώπους ικανούς για όλα, ήταν αποφασισμένοι να κάνουν τα πάντα, γιατί είχα τη λογική να ζήσω όπως αυτοί, αλλά ήθελαν να είναι πιο έξυπνοι, τους ξεπέρασα σε όλα, ήξερα πώς να συνδυάσω την εξυπνάδα τους με τη σοφία μου, ήταν πονηροί, αλλά πάντα ήθελαν να είναι περισσότεροι μένα, αλλά συνδύασα την εξυπνάδα τους, ήξερα πώς να παίζω, έπαιξα επίσης με τις γνώσεις τους με τις δικές μου. Συνέχισα να ζω απομονωμένος, κλεισμένος, ήταν μια δύσκολη εποχή, ομορφιά κι αν έβλεπα, όση συμπόνια κι αν έπρεπε να έχω, ήξερα ότι υπήρχε μόνο μια διέξοδος. Ποτέ δεν ήθελα να βλάψω κανέναν, απλώς ευχόμουν να με αφήσουν να ζήσω, έτσι ξεκίνησα για τη μάχη που ήταν συνεχής, γιατί όλοι ήταν δυνατοί, όλοι ήταν όντα, αλλά αυτό δεν με ένοιαζε, ούτε είχα καμία σχέση με την υπόλοιπη ιστορία που θα . Ήμουν σκληρός με τους συντρόφους μου, με όλους , δεν επέλεξα κανέναν, απλά ήθελα να διατηρήσω την ιεραρχία της φυλακής και το έκανα, όλοι με υπάκουαν αν το ήθελα, αλλά και τους άφηνα να ζήσουν, ήταν ο τρόπος μου, τα ναρκωτικά για μένα να καπνίζουν και μπορούσαν να περπατήσουν καλά, υπήρχαν και εκείνοι που φώναζαν να σταματήσω γιατί ο δρόμος ήταν δύσκολος, ένας δύσκολος δρόμος

άλλη, έπρεπε να κερδίσουμε ή να πεθάνουμε.

Παρ' όλα αυτά, κατάφερα να βρω τον δύσκολο δρόμο, ήξερα ότι μπορούσα να βγω στη μέση της ποινής μου, ήξερα ότι μπορούσα επίσης να βγω στο τέλος της ποινής μου, ανέτρεψα τα πάντα, με άλλα λόγια, δεν ανησυχούσα, γιατί ήμουν καλά, είχα τη φυλακή υπό τις διαταγές μου, όλοι οι σύντροφοί μου ήταν εκεί, τότε ήταν που εξοργίστηκα περισσότερο από την αίσθηση της ύπαρξης, ήξερα ότι είχα συμμάχους. Ακολούθησα τον δρόμο του κακού, έτσι με ερμήνευσαν, νόμιζα ότι ήμουν το λιοντάρι, αλλά ήμουν εθισμένος στην ηρωίνη, ένα δύσκολο πράγμα να κάνεις, να καταναλώνεις. Πήγα στη μάχη, μια μάχη που δεν έχει όμοιά της, αντιμετώπισα δικαστές και παιδαγωγούς και βοηθούς, τον επικεφαλής της φρουράς, επωφελήθηκα από αυτούς μερικές φορές, αλλά όχι πολλές, αλλά δεν ήταν αρκετοί για να πω ότι τα πήγαινα καλά, γιατί η συνέχεια μου έφερε ένα πρόβλημα, το μεγαλύτερο πρόβλημα όλων είναι, είμαι ή δεν είμαι, θέλω ή δεν θέλω, με άλλα λόγια, όλα όσα μπορούμε να επιδιώξουμε, ήταν η συνέχεια όλων, είχα μάθει, ακόμα καλύτερα, είχα βιώσει μια κατάσταση μετά τον χωρισμό του πατέρα και της μητέρας μου. Ο πατέρας μου ήταν στο στρατό, η μητέρα μου δεν εργαζόταν εκείνη την εποχή, μετά ήρθε να εργαστεί ως καθαρίστρια στην Curity and Cabral, εργάζεται ακόμη εκεί. Μου άρεσε η μητέρα μου, δεν έμαθα να ζω με τον πατέρα μου, με άλλα λόγια, έζησα, αλλά έμεινα

Είχα πάντα αμφιβολίες, επειδή δεν είχε καλό χαρακτήρα, με άλλα λόγια, ο χαρακτήρας του ήταν ασταθής, ήταν ένας στρατιωτικός που δούλευε για το πορτογαλικό κράτος, και ήθελα περισσότερα, με άλλα λόγια, περισσότερα από αυτά που είχε χτίσει. Ωστόσο, η κληρονομικότητα δημιουργήθηκε, ή μάλλον συνηθίσαμε να είμαστε μικροί, πάντα λαμβάνουμε υπόψη μας ποιος μας δίνει, θα είναι αυτό που έχουν πει όλοι οι φιλόσοφοι, η προσέγγιση στο παράδειγμα των γονέων, επειδή το παράδειγμα που μας δίνεται όταν γεννιόμαστε είναι αυτό το παράδειγμα που πρέπει να ακολουθήσουμε για το ποιος μας βάζει στον κόσμο, σε αυτή την περίπτωση θα είναι μια παγκόσμια περίπτωση, υπάρχει ένας πατέρας και μια μητέρα, ήταν η εργασία που ήταν το συμπέρασμα της ανάπτυξής μου. Έγινε αυτό που είμαι, ένα ταπεινό, ειρηνικό πλάσμα που ξέρει να ζει, θεωρούμαι τύπος, αυτός που περπατάει και πρέπει να τρέφεται, έγινε το πραγματικό θηρίο, δεν αντιμετώπισα ποτέ ξανά τη φυλακή με τον ίδιο τρόπο, έγινε ο τέλειος δολοφόνος όλων των καταστάσεων επειδή επρόκειτο να ζήσω και ήξεραν ότι ήμουν πρόθυμος να σκοτώσω για να ζήσω, επέλεξαν τον πραγματικό τύπο όπως πάντα, αυτόν που κυριαρχεί σε όλες τις καταστάσεις, ορκίστηκα στον εαυτό μου ότι δεν θα τους έκανα κακό αν δεν με έκαναν κακό. Συνέχισα, εξοργισμένος, πάντα προσεκτικός σε όλες τις κινήσεις, ή αντιδράσεις, από όποιον κι αν ήταν, στο παγκόσμιο επίπεδο των συντρόφων, κατεύθυνση στο επίπεδο όλων όσων περικλείουν όλα τα όντα στον κόσμο της δικαιοσύνης, για όλα αυτά πλήρωσα ένα τίμημα που ήταν δύσκολο να πληρωθεί, για όλα αυτά όλα τέθηκαν στο γεγονός μου, όλοι με ήξεραν και τους ήξερα επίσης.

Ήξερα τους πάντες, ήταν η τελειότητα του παιχνιδιού, ήταν η ενότητα, η ενότητα όσων ζουν μαζί και έρχονται σε καθημερινή επαφή με τον πληθυσμό, ανεξάρτητα από την κατάσταση, σαν την τίγρη που ήμουν, δεν ήξερα πώς να συγχωρήσω, στην πραγματικότητα με φοβόντουσαν, με σέβονταν απέναντί μου, δεν είχε τίποτα να κάνει, μιλάμε για μια φυλακή, μιλάμε για πολλά πράγματα, περιλαμβάνει μια αξία που είναι δύσκολο να κερδηθεί, την ελευθερία, εκτός αν δεν έχουμε να περάσουμε από τις πιο δύσκολες καταστάσεις στη ζωή μας εθισμού, συνήθειες που μπορεί να οδηγήσουν σε υπερβολές όταν μιλάμε για καταναλωτισμό, είμαστε καταναλωτικά όντα, ως εκ τούτου έγινα το ανίκητο θηρίο, αποκαλούσα τον εαυτό μου λιοντάρι, πολέμησα ενάντια σε θηρία σαν κι , με ακόμη πιο σκληρές γνώσεις, αλλά δεν ήξερα πώς να συγχωρώ.

Ήξερα ότι υπήρχαν πολλοί μπάσταρδοι και ότι οι εμπειρίες της ζωής τους ήταν διαφορετικές, κάποιοι ήταν παιδιά καλών ανθρώπων και άλλοι ήταν παιδιά κακών ανθρώπων, όπως όλα αυτά θέλω να επιβεβαιώσω την παρουσία όλων όσων έχει να δώσει η κοινωνία, αφήνουν πανομοιότυπες καταστάσεις να περάσουν χωρίς να κάνουν τίποτα, όλοι πρέπει να είναι καλά, Ζούμε σε μια κοινωνία όπου όλοι θέλουν να είναι , αλλά αυτή είναι η ομορφιά του να βλέπεις τον γείτονά σου, η εγγύτητα, αν έρχεσαι για καλό, θα σε καλωσορίσω, αν έρχεσαι για κακό, θα σε καλωσορίσω άσχημα και θα πάρεις τα πάντα, όλη την κακία μου, αλλά ξέρω επίσης ότι πρέπει να περπατήσω, δεν μπορώ να είμαι τόσο σκληρός, είναι περισσότερο από τα παιδιά μου.

τις μητέρες, έπρεπε επίσης να τις σεβαστώ, έθεσα έναν κανόνα για να είναι όλοι καλά, γνωρίζοντας ότι το έγκλημα επιμένει και η ανάγκη είναι μεγάλη, άφησα τον εαυτό μου να παρασυρθεί από τα γεγονότα, έγινε ο λεγόμενος τοξικομανής, αυτός που όλοι περιφρονούν, αλλά είχα αξία και με αναγνώριζαν, κανείς, κανείς δεν θα με περιφρονούσε, ανεξάρτητα από την αδυναμία που ένιωθα εκείνη τη στιγμή. Όλοι με καταξίωναν και με σέβονταν, ήθελαν περισσότερα από μένα, έπρεπε να γίνω παράδειγμα, να γίνω πιο ευγενικός, πιο υπάκουος και στοργικός.

Πλήρωσα το τίμημα δεν τους έδειξα αυτό που ήθελαν να από μένα, ήμουν σκληρή, ήμουν αγενής, έκανα τα πάντα υπέρ της απόφασής μου, θα μπορούσα να είχα κερδίσει περισσότερα, θα μπορούσα να είχα επωφεληθεί ακόμη και περισσότερο από τα πάντα, τους άρεσα, μου είπαν ακόμη και τα όνειρά τους, αλλά έγινα το θηρίο που ήθελα να είμαι. Ήταν εξαιτίας της κατάστασης στην οποία ζούσα, του εγκλεισμού, της απομόνωσης, είχα και γυναίκες, όλα υποτάχθηκαν με πλατωνική αγάπη, τις αγαπούσα, τις αγαπώ.

Όλα ήταν θέμα ζωής της στιγμής, είχα μεγάλες πλατωνικές και ερωτικές καψούρες σε σημείο επαφής, αλλά πάντα απέφευγα να χαλάσω τη ζωή κάποιου για να πάρω εγώ την όμορφη απόλαυση, δεν το θεωρούσα απαραίτητο, ήμουν ήδη παγιδευμένη, δεν επρόκειτο να χαλάσω τη ζωή κάποιου αν δεν χαλούσε τη δική μου. Ήμουν ακόμα ερωτευμένη, ήμουν ακόμα

να αγαπώ όπως μόνο εγώ ήξερα πώς, ήταν όλοι μέρος της αγάπης μου, γιατί με αγαπούσαν, ειλικρινά, με σέβονταν, εγώ ήμουν που δεν ζούσα καλά, ήμουν φυλακισμένη, ήξερα ότι έπρεπε να παλέψω για να κερδίσω πίσω όλα όσα είχα χάσει, την ελευθερία, αλλά τότε ήταν που δεν ήξερα πώς να σταματήσω, οι διευθυντές, οι βοηθοί, οι παιδαγωγοί, οι φύλακες ήθελαν να με κάνουν να μαλακώσω, θα το καταλάβαινα, αλλά έπρεπε και εγώ να σταματήσω, να σταματήσω τα πάντα, να κλέψω, να χρησιμοποιήσω, να καταστρέψω τις ζωές των άλλων, Αλλά ήμουν πάντα καλός, ποτέ δεν κακομεταχειρίστηκα κανέναν, ποτέ δεν έδειρα κανέναν αν δεν είχα λόγο να το κάνω, και ακόμα και αν το έκανα θα ήταν δύσκολο για μένα να το κάνω, λόγω της ίδιας της ανθρωπότητας, πάντα έπαιρνα υπόψη μου τις ηθικές αξίες, τις αξίες της κάθε σκηνής, γιατί είμαι κι εγώ ένα ον, αλλά ήξεραν ότι θα είχαν το μεγαλύτερο κτήνος που είχαν συναντήσει ποτέ, αλλά όλα ήταν προγραμματισμένα από μένα, γιατί το ήθελα έτσι, τους άφηνα να περιμένουν, με το φόβο ότι θα χάσουν. Όλα είχαν να κάνουν με τη σκοπιμότητα, ήταν μια σκοπιμότητα να σηκωθώ, να καταναλώσω και να κυριαρχήσω, το κατάλαβα αυτό από νωρίς, πριν ακόμα μπω στη φυλακή, ήταν δύσκολες ώρες, μέρες που δεν περνούσαν ποτέ, χρόνια που έπρεπε να υπηρετήσω, κυριαρχούσα γιατί έπρεπε να ελέγξω την κατάσταση που ερχόταν μετά, έκανα και αστεία, αλλά το αστείο μου κόστιζε. Γιατί η μαϊμού που έπαιζε, η μαϊμού που έπαιζε με το μουνί της μάνας του, πέθαινα σε ένα παιχνίδι, γιατί ήξερα να ελέγχω. Ήμουν στην προπόνηση της ημέρας, ήθελα να κάνω λίγη εξάσκηση και του ζήτησα να έρθει να κάνουμε μαζί εξάσκηση,

Ήμουν μια αδύναμη φιγούρα, ήταν απλά για πλάκα, έσφιζα το λαιμό του, έχασε τις αισθήσεις του, αλλά εκείνη τη στιγμή ένιωσα ένα σφίξιμο μέσα μου που δεν ήθελα να κάνω, όπως μου έδειχναν, έπαιζα, τον κοίταζα, σηκώθηκα και περπάτησε μαζί μου, τον ρώτησα αν όλα ήταν εντάξει, δεν υπήρχε απάντηση σε αντίθεση, αλλά όταν τον κοίταζα είχα την αίσθηση ότι είχε συμβεί πραγματικά, γιατί έχασε τις αισθήσεις του. Είχα , δεν είχα συνειδητοποιήσει πόσο δυνατή ήμουν και αυτή ήταν η αρχή της κόλασης που είχα ήδη περάσει:

- Είσαι καλά; Με ανησύχησες.

Του έδειχνα πάντα συμπόνια για τη στιγμή, δεν ήθελα να τον πληγώσω, τον κοίταζα για να κατευνάσω όλο το κακό, τον είχα παρεξηγήσει από την εκπαίδευση, ήταν υπερβολικό από μέρους μου, κατέληξε να αυτοκτονήσει, όλα αυτά με την ελπίδα ότι μια μέρα θα βρεθεί σε μια εβραϊκή κοιλάδα.

Ήλπιζα ότι θα ζούσα σε μια εβραϊκή κοιλάδα, ήταν ένας απλός αντιπερισπασμός για , με άλλα λόγια, ήταν μια προπόνηση για την οποία δεν ήμουν προετοιμασμένος, η δύναμή μου ήταν στο αποκορύφωμά της, κυριάρχησα, γιατί ήξερα πώς να κυριαρχώ, αλλά όπως στη ζωή υπάρχει ένα τίμημα, πλήρωσα ένα υψηλό τίμημα για το ότι ήμουν πολύ άντρας στη φυλακή, εξέτισα μέχρι και τα 5/6 της ποινής μου, με άλλα λόγια, κάθε

Οι κρατούμενοι με ποινή άνω των έξι ετών μπορούν να επωφεληθούν από το 5/6, είναι νόμος.

Αλλά έχουμε τη μέση της πρότασης, περίπου τα 2/3 και στη συνέχεια τα 5/6. Εγώ βγήκα στα 5/6, ήταν όλα ένα πρόγραμμα σχεδιασμένο για να ωφεληθεί τη βιογραφία μου κατά τη διάρκεια της ζωής μου στον εγκλεισμό, κλειδωμένος, είχα να κάνω με καλούς ανθρώπους, ανθρώπους με τους οποίους διαπραγματεύτηκα, που ήταν μέρος της διοίκησης, ανθρώπους που θα μπορούσα ακόμα και να αγαπήσω αν ήθελα, μετά από τον καπνό και δεν πήγε άλλο, ένιωσα ένα απέραντο μίσος για αυτούς τους ανθρώπους. Ήταν άνθρωποι που δεν τίποτα για μένα, παρά μόνο για τα αφεντικά λόγω των καθηκόντων που εκτελούσαν. Υπήρχε μια αναπληρώτρια προϊσταμένη την οποία εκτιμούσα πολύ, ήταν η πρώτη γυναίκα που είχε μια πρόκληση από μένα, ήμουν πιστή, αλλά μετά σκέφτηκα ότι είχα κάνει λάθος, ήταν αυτή που μου αρνήθηκε την πρώτη μου επισφαλή αποφυλάκιση σε 10 χρόνια φυλάκισης. Δεν με εκτίμησε και απαίτησε να κάνω τεστ για ναρκωτικά, αλλά ήμουν πολύ πονηρός για να καταλάβω ότι θα σταματούσε εκεί, έτσι μου χορηγήθηκε πρόωρη αποφυλάκιση μετά από αίτηση που έκανα στον δικαστή. Μου χορήγησε τετραήμερη προσωρινή άδεια, υπό τον όρο να με ακούσει ο διευθυντής, και το διέταξαν του χορήγησε τετραήμερη προσωρινή άδεια, παρατεταμένη υπό τον όρο να κάνει το τεστ ναρκωτικών, με άλλα λόγια, ο ελιγμός, πάντα ήξεραν, και τον υποτίμησα κι εγώ πολλές φορές, αλλά πάντα τον σεβόμουν, γιατί άξιζε τον σεβασμό μου. Ήταν όντα που

έκαναν ό,τι καλύτερο μπορούσαν, αλλά συνέβη, το τεστ βγήκε θετικό για χρήση οπιούχων, δηλαδή ηρωίνης, κάνναβης, χασίς, αλλά εγώ έπαιζα υπέρ μου όταν έκανα αίτηση, διεκδίκησα ό,τι είχα να διεκδικήσω, γιατί ήμουν καταναλωτής, είχα ζητήσει από τη γιατρό μου Ana F. ένα φάρμακο, επειδή ήταν κάτω ή πάνω από μια έντονη διαφωνία που πήγα σε αυτήν για βοήθεια, λόγω όλων όσων με είχε βοηθήσει, της ζήτησα το φάρμακο, που ονομάζεται Tramal, και αυτή ήταν η στιγμή που ένιωσα ότι είχα έναν σύμμαχο, η γιατρός Ana F. ή το Tramal κατηγορήσε τα οπιούχα σε συνθήκες ρουτίνας, αυτή ήταν η κατάσταση στην οποία θα ήμουν καθαρός. Είχα δοκιμαστεί θετικά σε οπιούχα στο τεστ ναρκωτικών, τότε ήταν που έβαλα 2+2 μαζί, με άλλα λόγια, με απάλλαξε από το τεστ ναρκωτικών η γιατρός μου, με βοήθησε, μου έδωσε το έγγραφο επιβεβαίωσης στην ερώτηση, το τεστ ναρκωτικών, όπως και εγώ, άσκησε έφεση κατά της απόφασης που είχε ληφθεί, το δικαίωμά μου ήταν να , άσκησα έφεση και απευθύνθηκα στο ανώτατο δικαστήριο, στον δικαστή του δικαστηρίου καταδίκης, είναι το ανώτατο δικαστήριο για τους φυλακισμένους να αφεθούν ελεύθεροι, με το πλεονέκτημα να απολαμβάνουν τα μεσαία 2/3 της ποινής, ακολούθησε μάχη, επιτέθηκα σωματικά σε έναν δεσμοφύλακα, δεν ήταν επειδή το ήθελα, έψαχνε για τη φήμη μου ήταν μεγάλη σε ένα περιβάλλον φυλακής, σεβαστή, αλλά έχτισα επίσης αυτό το σεβασμό, σεβασμό, με το σεβασμό ήξερα ότι

Δεν μπορούσα να παίζω ενάντια στο σύστημα. Το σύστημα επικρατεί από μόνο του, επειδή πρέπει να υπάρχει κοινωνική τάξη, ό,τι θα μπορούσες να θέλεις, ευημερία, οι αποφάσεις ήταν διαφορετικές, είχα τα πάντα, τα πάντα στη δύναμή μου για να μπορέσω να εκμεταλλευτώ την ποινή των 2/3, καθώς η φήμη μου ήταν τεράστια μεταξύ των φρουρών και μεταξύ των συντρόφων μου, υπήρχαν φρουροί που ήθελαν επίσης να με προκαλέσουν και τα πάντα σε ψυχολογικό, σωματικό επίπεδο και ό,τι άλλο μπορείς να σκεφτείς, επειδή ήξερα ότι θα μπορούσε να συμβεί στις περιπτώσεις που έπρεπε να ακολουθήσω, οι ακροάσεις κλήθηκαν για το μέσο της ποινής 2/3 και 5/6 επίσης, η αίτηση βασίστηκε στην καθαρότητα της έκθεσής μου για το θέμα του ελέγχου της κάνναβης, σε εκείνη την αίτηση είπα στον δικαστή ότι οι αναλύσεις είχαν δείξει χαμόκλαδο ή χασίς, αλλά επειδή είμαι κοινωνικό ον, δεν έχω ζήσει ποτέ σε καθεστώς προστασίας μέσα στη φυλακή, δηλαδή έπρεπε να συσχετιστώ με τον υπόλοιπο πληθυσμό της φυλακής και είπα στον δικαστή ότι δεν κατανάλωνα τίποτα εκείνη την περίοδο, έδειξε μόνο χασίς, οπότε ήταν λογικό αν ήμουν με ανθρώπους που κατανάλωναν και ζούσαμε μαζί σε κλειστό χώρο, ήταν πολύ φυσιολογικό για μένα να δείξω χασίς γιατί ανέπνεα τον αέρα. Ανέβαλαν την απόφαση για την προσωρινή αποφυλάκισή μου επειδή ήταν Χριστούγεννα και ο δικαστής θα έλειπε για ένα δεκαπενθήμερο.

Χριστουγεννιάτικες διακοπές, αλλά με πρόλαβε και μου έδωσε

Μετά από σχεδόν δυόμισι μήνες, ήταν ένα μεγάλο διάστημα αγωνίας, καθώς ήθελα να βγω, γιατί

Ήμουν μέσα για πολλά χρόνια, δέκα χρόνια. Όμως το ξεπέρασα και άντεξα καλά μέχρι την ημέρα που έφυγα από την επισφαλή αγορά εργασίας, μου δόθηκε τετραήμερη παρατεταμένη άδεια για την επισφαλή αγορά εργασίας, την οποία ολοκλήρωσα με επιτυχία. Αλλά θα ήταν ένα πιο δύσκολο θέμα για μένα, επειδή έπρεπε να είμαι πιο σεβαστή και να μην μπλέκω σε φασαρίες, αλλά μόλις μπήκα, δύο της προσωρινής μου σύμβασης, υπήρχε κάποιος που ήθελε να μπει στο δρόμο μου, και αυτό συνέβη. Μπλέχτηκα σε έναν κανγά, στον οποίο το αγόρι έτυχε λίγο άσχημης μεταχείρισης, αλλά ήμουν τυχερός που ήταν άτομο, άτομο με ρεπερτόριο άνδρα, κλειστήκαμε στα κελιά, με εντολή της ανακρίτριας, με αυτό ακουστήκαμε, έστειλα ένα χαρτί με το οποίο ζητούσα συγγνώμη για να μην με κολλήσει, δεν υπήρχε λόγος. Στην αρχή δεν ήθελε να ακούσει το παιδί, γιατί έλεγε ότι δεν μπορεί, δεν μπορεί να ήταν αστείο, γιατί είχε προσπαθήσει να με χτυπήσει με μαχαίρι. Στη συνέχεια κατάφερε να δεχτεί την εκδοχή του αγοριού και με κάλεσε και του είπα την ίδια εκδοχή, ότι ήταν μια προπόνηση, ένα αστείο, ότι θα μπορούσε να έχει άσχημη κατάληξη, δεν πήρε και πολύ καλά την εκδοχή που του είχα πει, με άλλα λόγια, καθώς ήταν φύλακας ξυλοδαρμού, είχε ήδη πολλά χρόνια υπηρεσίας και ενασχόλησης με τους "casdatrolas", με άλλα λόγια, είναι το όνομα που δίνεται σε όσους έχουν ήδη πολλά χρόνια στη φυλακή, δεν συνέβη τίποτα σε μένα ή στο αγόρι, μας έβγαλαν από την τιμωρία.

Συνέχισα να ζω μια φυσιολογική ζωή, άρχισα να αποφεύγω ακόμα περισσότερο τα προβλήματα, κατάφερα να πάρω με επιτυχία άλλες τέσσερις ημέρες άδεια, και τότε συνέβη ξανά, τον Μάρτιο του 2007, μου είχαν απομείνει 11 ημέρες πριν μπορέσω πάρω άλλη μια ημέρα άδεια, στις αρχές Απριλίου, είχα εξαπατήσει ένα άτομο με ναρκωτικά, με άλλα λόγια, του έδωσα άμμο αντί για το πραγματικό υλικό, μου επιτέθηκε, δεν μπορούσα να τον χτυπήσω γιατί θα μου επιβάλλονταν κυρώσεις αυτή τη , είχα ήδη προειδοποιηθεί, απλώς αμύνθηκα και ήταν.

Αλλά ένα πρόβλημα δεν έρχεται ποτέ μόνο του, το άφησα να περάσει, αυτό συνέβη ως αποτέλεσμα αυτού του λόγου, εκτυλίχθηκε δεν θα μπορούσε να συμβεί, μια ρήγα πάλι, αλλά αυτή τη φορά δεν θα τη γλίτωνα, θα με έκοβαν και αυτό συνέβη. Κάλεσα ένα άτομο στο κελί μου για να πάρω κάποιες πληροφορίες, επειδή αυτό το άτομο δεν του άρεσε ο τρόπος που , και είχα ορκιστεί στον άνθρωπο που μου έδωσε τις πληροφορίες, τον Nuno Maluco, έναν αληθινό πολεμιστή, είχε και αυτός επισφαλείς συνθήκες όπως και εγώ, του είχα ορκιστεί εκ μέρους του ανιψιού μου ότι δεν θα έκανα τίποτα, ότι απλά ήθελα να μάθω το όνομά του, επέμενα για μια ολόκληρη μέρα υπόσχεση ότι δεν θα έκανα τίποτα, ήταν σχεδόν ώρα να κλείσουν τα κελιά, κάλεσα το άτομο στο κελί μου και τον ρώτησα γιατί μιλούσε για κάτι που δεν είχε ξανακάνει.

Ήξερα ότι ο Νούνο Μαλούκο δεν θα μου έλεγε ποτέ ψέματα σε μια τέτοια κατάσταση, ήταν ένας από τους άνδρες πάντα σεβόμενοι, ήταν επίσης ένας πραγματικός πολεμαστής, ένιωσα θυμό που με αρνήθηκε και που αρνήθηκε τον Νούνο. Του επιτέθηκα και τότε ήταν που ο φρουρός μπήκε στο κελί μου και είδε τον άντρα να κείτεται άψυχος στο πάτωμα, εξαιτίας της γροθιάς που του είχα ρίξει, αλλά ο φρουρός δεν είδε τίποτα, είδε μόνο τον πεσμένο άντρα, δεν μπορούσε να πει τίποτα χωρίς να το έχει δει, αλλά αυτός ο τύπος ήταν καρφί, αυτό ήταν που θα περιέπλεκε την κατάστασή μου. Αλλά ακόμα κι έτσι, ήξερα ότι δεν θα τη , γιατί ποτέ δεν είχα καρφώσει κανέναν, και ήθελαν πολύ να με τιμωρήσουν για τα πάντα, η διεύθυνση, τα αφεντικά, γιατί ποτέ δεν το βούλωνα όταν οι κρατούμενοι παραπονιόντουσαν για . Πάντα με έβλεπαν ως τέτοια, ως προαγωγό αυτών των αιτημάτων ή μορφών αγώνα, και τότε ήταν που μου έδωσαν πενθήμερη τιμωρία, την εξέτισα στο κελί, ήταν μια λιγότερο τιμωρία, υπερασπίστηκα τον εαυτό μου υποστηρίζοντας ότι το άτομο ένιωσε άσχημα και έπεσε και είπε τη δική του εκδοχή, ότι όντως τον είχαν δείρει, και αυτό συνέβη σε μια περίοδο που επρόκειτο να αξιολογηθούν τα 2/3 μου. Θα είχα καλές πιθανότητες να βγω αν δεν υπήρχε τίποτα μεμπτό με μένα, δηλαδή χωρίς πειθαρχικές κυρώσεις στο ενδιαμέσο. Αλλά αυτή τη φορά θα έπρεπε πραγματικά να δηλώσω αθώος όταν θα εκδικαζόμουν για τα 2/3 μου, και είπα στον γιατρό ότι ήμουν αθώος και ότι δεν είχα κάνει τίποτα,

Δεν το έλαβα αυτό υπόψη μου, ένιωθα θιγμένος από την κατάσταση, αλλά περίμενα την απόφαση και η απόφαση έκοψε τη δυνατότητα να βγω στα 2/3, ώστε να επωφεληθώ μόνο από μια νέα αξιολόγηση, μια αξιολόγηση των 5/6 της ποινής μου, με άλλα λόγια, θα βγω στα 5/6 επειδή το ευνοεί ο νόμος, ευνοείται σε αυτή την , θα έβγαινα στα 5/6 ούτως ή άλλως, αλλά θα μου κόστιζε σχεδόν 3 επιπλέον χρόνια στη φυλακή, αντί να επιμείνω να καταθέσω έφεση για να ακυρώσω την απόφαση του δικαστή, ώστε να μπορέσω να έχω νέα επανεξέταση πριν από τα 5/6, για την οποία θα έπρεπε να περάσω τουλάχιστον έξι μήνες στην ησυχία μου. Η ποινή μου επιβλήθηκε τον Μάρτιο, εκδικάστηκα τον Μάιο του ίδιου έτους για αναστολή, η απόφαση για την περικοπή των 2/3 δεν είχε έρθει ακόμα, τότε η ζωή μου θα μπορούσε να γίνει ακόμα πιο περίπλοκη, ένιωθα αγωνία, θλίψη, αλλά ήξερα επίσης ότι το μεγαλύτερο μέρος της ποινής μου είχε ήδη περάσει. Τότε ήταν που συνέβη κατάσταση, αυτή τη φορά με έναν φύλακα, θα μπορούσε να ήταν μια κατάσταση που θα μπορούσε να είχε περάσει, αν δεν ήταν το γεγονός ότι ο φύλακας μου μίλησε με σκληρό και σκληρό τρόπο, δεν ακολούθησα την εντολή του, τον γρονθοκόπησα στο πρόσωπο, ήταν μόνος του μαζί μου, αλλά ήρθε ένας άλλος φύλακας, ενώθηκε πολύ γρήγορα με τον συνάδελφό του και μαζί μου επιτέθηκαν, δεν τον γρονθοκόπησα πια, επίσης γρήγορα σταμάτησαν να προσπαθούν να μου επιτεθούν, απλά μου ζήτησαν να πάω στην αίθουσα αναμονής του ιατρού, ήρθαν αφηντικά

Τους είπα ότι δεν είχε συμβεί τίποτα, μόνο ότι δεν είχα ακολουθήσει τη διαταγή, γιατί καθώς ο φρουρός αιμορραγούσε ακόμα από το στόμα, ήξεραν ότι είχε επίθεση με οποιονδήποτε τρόπο, από απλή επίθεση ή σε τυχαία κατάσταση και αυτό τους είπα, δεν είχα κανένα λόγο να επιτεθώ στον φρουρό, του μίλησα μάλιστα καλά, τους είπα επίσης ότι ήταν ατύχημα και αυτό ισχυριζόμουν πάντα.

Με κλείδωσαν περιμένοντας την έρευνα, κάλεσαν το τμήμα ασφαλείας της εβραϊκής κοινότητας, κάλεσαν την εισαγωγή. Αλλά ήμουν έτοιμος να προχωρήσω με τη θέση μου ότι πράγματι ήταν ατύχημα, δεν μπορούσα να παραδεχτώ ότι ήταν ακούσια πράξη, θα έχανα. Έτσι έπρεπε να βασιστώ στο γεγονός ότι αν ήθελα να προχωρήσω με αυτή τη θέση, έπρεπε να υπάρχει αντίφαση μεταξύ των φρουρών. Ο φύλακας Leite ήταν αυτός που δέχτηκε την επίθεση, αλλά επίσης δεν έγραψε ποτέ ότι πραγματικά του επιτέθηκα, ήταν ο άλλος φύλακας που έκανε την αναφορά, ο οποίος είχε πάρει ένα αγόρι εκεί που ήταν σε προστασία, είχε πάει και στο ιατρείο, είναι ρουτίνα, καθώς ο κρατούμενος είναι σε προστασία, πρέπει να συνοδεύεται από φύλακες, ξέρω πραγματικά ότι είδε τι έκανα, γιατί ήταν μάρτυρας των πάντων, έτσι ήταν αυτός που έκανε την αναφορά για να τιμωρηθώ με πειθαρχική ποινή που με πήγε και στο δικαστήριο.

Όμως την ημέρα της ακρόασής μου στο γραφείο του εισαγγελέα, έμαθα ότι είχε ασκηθεί δίωξη εναντίον μου για μια υποτιθέμενη επίθεση εναντίον του φρουρού Leite, αλλά το άτομο που με συνόδευε εκείνη την ημέρα ήταν ο φρουρός Oliveira, η ιστορία αυτού του φρουρού μαζί μου ήταν μια φιλία που δημιούργησα μέσα στη φυλακή, ήμουν σε ένα μάθημα εφαρμογών γραφείου υπολογιστών, είχα μια οθόνη που λεγόταν Λίνα, την ερωτεύτηκα ακούσια και αυτός ο φρουρός, ο Oliveira, την συμπαθούσε επίσης και την έκοψε. Ήξερε ότι μου άρεσε και της , οπότε εκεί άρχισε ο δεσμός, με έκανε φίλο, θα μπορούσε να μιλήσει άσχημα για μένα για να τα βρει μαζί της, άρχισε να μου μιλάει περισσότερο και άκουσε τις καταθέσεις μου στο γραφείο του εισαγγελέα και έγραψε όλα όσα είχα πει, υποστήριξα ότι ήταν ατύχημα, γιατί ποτέ δεν θα φανταζόμουν ότι αυτός ο φύλακας θα με βοηθούσε, του , μετά από αυτό κατέληξε στη Monsanto, μια φυλακή που είχε αναδιαμορφωθεί από μια συνηθισμένη φυλακή σε φυλακή υψηλής ασφαλείας, ήταν εκεί τον Μάιο του 2007 που εγκαινιάστηκε η φυλακή, εν τω μεταξύ πήγα στη Μονσάντο γιατί έπρεπε να περιμένω να ξεδιπλωθεί η διαδικασία, μια πολύπλοκη φυλακή που φτιάχτηκε για να φιλοξενεί τρομοκράτες, πιο βίαια εγκλήματα, εγκληματικές οργανώσεις, μας παρακολουθούν πάντα, συνεχώς, γιατί ζούμε σε ένα πιο σκληρό καθεστώς, δηλαδή στην αρχή οι κρατούμενοι είναι σε πιο σκληρό καθεστώς.

Ήταν όλοι δεμένοι με χειροπέδες για να βγουν από το κελί, είχαν μόνο μία ώρα αναψυχής την ημέρα. Αλλά εγώ πήγα εκεί μόνο τον Μάιο του 2008, και πήρα επίσης αυτό το καθεστώς του κλειδωμένου σε ένα κελί για μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά δεν είχα πια τις χειροπέδες, είχα ένα καθεστώς που δεν ήταν ανοιχτό, αλλά είχαμε άλλες δραστηριότητες, είχαμε ποδόσφαιρο, χάντμπολ και γυμναστική, μπορούσαμε επίσης να πάμε στη βιβλιοθήκη, αλλά όλα αυτά ήταν διάσπαρτα, δεν ήταν όλα την ίδια μέρα.

Πήγα να απαντήσω και υπερασπίστηκα ξανά την ίδια διατριβή, αλλά όταν βγήκα από το φορτηγάκι για να πάω στην δικαστηρίου, είδα ότι ο αστυφύλακας Leite, ο δράστης, συνοδευόταν από τον αστυφύλακα Oliveira και κάθε άλλο παρά φανταζόμουν ότι με περίμενε μια όμορφη έκπληξη όταν άρχισα να ακούω την κατάθεση του αστυφύλακα Leite, άκουσα τη διατριβή που είχα υπερασπιστεί όταν ανακρίθηκα στο γραφείο του εισαγγελέα και τότε ήταν που ένιωσα ότι ο αστυφύλακας Oliveira με είχε βοηθήσει. Το δικαστήριο υποστήριξε επίσης ότι δεν ήταν πεπεισμένοι ότι πράγματι επρόκειτο για ατύχημα, αλλά έκαναν αυτό που έπρεπε να κάνουν, και αν δεν υπάρχουν αποδείξεις για το αντίθετο, κανείς δεν μπορεί να καταδικαστεί. Αθωώθηκα και ο δικηγόρος μου ήταν επίσης εξαιρετικός, καθώς περίμενα τη δίκη στη φυλακή υψίστης ασφαλείας Monsanto, μου έκαναν μια αξιολόγηση, ήμουν ακριβώς δύο μήνες πριν από την αποφυλάκιση και με μετέφεραν στην Ι.Π. στο Alcoentre, είχα ήδη περάσει χρόνο σε αυτή τη φυλακή, είχα μια μεταφορά που δεν χρειαζόμουν.

Ήταν μετά από διάφορα αιτήματα που είχα ήδη υποβάλει στη φυλακή, είναι μια φυλακή ανοιχτού καθεστώτος που ονομάζεται αποικία φυλακών, όταν μου είχαν απομείνει δύο μήνες με έστειλαν πίσω εκεί, για να βγω στο δρόμο, έφυγα.

Ήθελα πραγματικά να είμαι σε μια φυλακή με ανοιχτό καθεστώς, επειδή πέρασα ενάμιση χρόνο στη Monsanto και όσες δουλειές και αν κάνουμε εκεί, είναι ένα πολύ κλειστό καθεστώς.

Ήταν αδύνατο να μπουν ναρκωτικά μέσα, επειδή δεν μπορούσε να μπει φαγητό ή οτιδήποτε από έξω, η επίσκεψη είχε ένα τζάμι που δεν επέτρεπε τη σωματική επαφή, αλλά πάντα έλεγα στον εαυτό μου ότι από όλα τα άσχημα πράγματα που μου συνέβησαν, ωφελήθηκα εγκατέλειψα την ηρωίνη.

*** ΚΛΕΙΣΙΜΟ ***

PINK FLOYD - US AND THEM

" Εμείς και αυτοί

Και στο κάτω-κάτω είμαστε μόνο συνηθισμένοι

άνθρωποι Εγώ και εσύ

Μόνο ο Θεός ξέρει

Δεν είναι αυτό που θα επιλέγαμε να κάνουμε Ο

Forward φώναζε από πίσω

Και η πρώτη σειρά πέθανε

Και ο στρατηγός καθόταν

Και οι γραμμές στο χάρτη

μετακινούνταν από άκρη σε

άκρη

Μαύρο και μπλε

Και ποιος ξέρει ποιος είναι ποιος και ποιος είναι ποιος Πάνω

και κάτω

Και στο τέλος είναι μόνο γύρω-γύρω Δεν έχετε

ακούσει ότι είναι μια μάχη των λέξεων Ο κοιμιστής

της αφίσας φώναζε

Έκουσε γιε μου, είπε ο άντρας με το όπλο. Υπάρχει

χώρος για σένα μέσα.

"Θέλω να πω, δεν πρόκειται να σε σκοτώσουν, οπότε αν τους δώσεις ένα γρήγορο, σύντομο, απότομο σοκ, δεν θα το ξανακάνουν. ; Εννοώ ότι τη γλίτωσε ελαφρά, γιατί εγώ θα του έδινα ένα χτύπημα - τον χτύπησα μόνο μια φορά! Ήταν μόνο μια διαφορά

της γνώμης, αλλά πραγματικά... εννοώ οι καλοί τρόποι δεν κοστίζουν
τίποτα, έτσι δεν είναι, ε;"

Κάτω και έξω
Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς το ότι υπάρχει πολύ από αυτό
για το Με, χωρίς
Και ποιος θα αρνηθεί ότι αυτό είναι το ζητούμενο των αγώνων;
Έξω από το δρόμο
Είναι μια
πολυάσχολη μέρα
Έχω πράγματα στο μυαλό μου
Για την έλλειψη της τιμής του
τσαγιού και μιας φέτας "
Ο γέρος πέθανε

ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ © PINK FLOYD
